ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Ἔτος Β'. Περίοδος Β' Ἀριθ. (177)—5

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακὴ 3 Φεβρουαρίου 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δραχ. 12 ἑξάμην 6
Ἐξωτερικοῦ » φρ. χρ. 20

Τὸ ΦΥΛΛΟΝ, τιμᾶται λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Λέκα ἀρ. 24
(Ἔναντι Στοᾶς Σιμοπούλου)

Ἀγγελίαι καὶ διαφημίσεις μὲ εἰκόνας καὶ μὴ κατ' ἀποκοπήν.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΙ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΣΙΝΑ

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Κ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

(Βουλευτοῦ, πρώην ὑπουργοῦ)

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ «ΑΛΗΘΕΙΑΝ» ΓΡΑΦΕΙΣΑΙ

Ἄρτι ἐπανελθὼν ἐκ τῆς δευτέρας μεταβάσεώς μου εἰς τὸ ἅγιον ὄρος Σινᾶ, παρεκλήθην ὑπὸ πολλῶν ἐπιμόνως καὶ νὰ ὁμιλήσω καὶ νὰ γράψω περὶ αὐτοῦ. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐξετελέσθη ἤδη δημοσίᾳ ἐν τῷ «Παρνασσῷ» κατ' ἐπανάληψιν· ἐκ πληθώρας ἐντυπώσεων ἀνεκοίνωσά τινας προχείρως. Τὸ δὲ δεύτερον ἀποβαίνει μοι λίαν δύσκολον διότι ἐν ᾧ συγγράφω περὶ τοῦ Σινᾶ καὶ πάντων τῶν κατ' αὐτὸ ὀγκῶδες βιβλίον, δυνάμενον ν' ἀποβῇ καὶ χιλιοσέλιδον, τί δύναμαι νὰ γράψω ἐν δυσὶν ἢ τρισὶ στήλοις ἐφημερίδος, ἐν πέντε ἢ δέκα σελίσι περιοδικοῦ ; Οἵαν δή ποτε συντομίαν καὶ ἂν μεταχειρισθῇ τις, εἶνε ἀδύνατον νὰ γράψῃ περὶ ὅλων μετά τινος ἐλπίδος ἐπιτυχίας· διότι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γράψῃ περὶ πάντων τούτων τῶν θεμάτων :

ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΣΙΝΑ

Περὶ τῆς Ἐρήμου καθ' ἑαυτήν· περὶ τῆς πορείας διὰ μέσου αὐτῆς, μετὰ διαμονῆς ἀνὰ τὰς πεδιάδας, καὶ ἐντὸς τῶν περιεργοτάτων χαραδρῶν αὐτῆς ἐπὶ πολλὰς νύκτας· περὶ αὐτοῦ τοῦ Ὄρους Σινᾶ· περὶ τῆς ἐν αὐτῷ Ἱερᾶς καὶ πολυσεβάστου Μονῆς τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ὑπὸ τοπογραφικήν, ἱστορικήν, ἐκκλησιαστικὴν ἔποψιν· περὶ τοῦ ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ καὶ τῶν ἀπειροπληθῶν καὶ πολυποικίλων τιμαλφῶν κειμηλίων αὐτοῦ· περὶ τῆς ἐν τῷ Ναῷ Ἁγίας Βάτου· περὶ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης· περὶ τῆς ἐν τῇ Μονῇ πολυτίμου βιβλιοθήκης χειρογράφων καὶ σπανιωτάτων βιβλίων τῆς πρώ ης τυπογραφίας· περὶ τῶν ἐκεῖ ἀσκουμένων καρτερικῶν καὶ εὐσεβῶν καὶ φιλοτίμων Ἑλλήνων μοναχῶν καὶ τῆς ὄντως ἐναρέτου πολιτείας αὐτῶν· περὶ τῆς Ἁγίας Κορυφῆς, ἢ Ὄρους τοῦ Μωϋσέως (Djebel Moussa), ὅπου ἐδόθη ὁ θεῖος νόμος· περὶ τῆς ὑψίστης κορυφῆς τοῦ Σινᾶ (Djebel Catherine) περὶ τῶν κατοικούντων τὴν Ἔρημον Βεδουΐνων, τοῦ περιέργου βίου αὐτῶν, ἠθῶν καὶ ἐθίμων, περὶ τόσων ἄλλων, ἐπὶ τέλους, πραγμάτων !

Ἀλλὰ πλὴν τῆς δυσκολίας ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν θεμάτων, καὶ τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν, ὑφίσταται καὶ ἡ τῆς ἐκθέσεως καὶ καταστρώσεως αὐτῶν, ἥτις ἐστὶ μείζων τῆς ἄλλης.

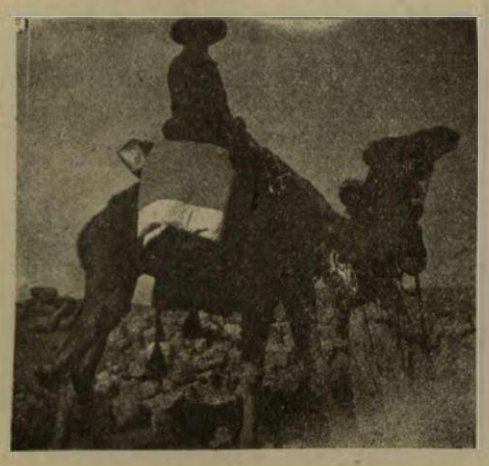

Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἐκκινῶν ἐκ Τὸρ διὰ τὸ Σινᾶ

Ο ΣΙΝΑΙΟΥ ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ Ο Β'.

Αὐτὸς ὁ μέγας ἀριστοτέχνης τῶν περιγραφῶν, ὁ De Amicis, γράφει που ἐν τῇ «Κωνσταντινουπόλει» αὐτοῦ, ὅτι ἐπιχειρεῖ τὴν περιγραφὴν τῶν καλλονῶν αὐτῆς, μόνον διότι παρῆλθεν ἀρκετὸς χρόνος ἀφ' ὅτου εἶδεν αὐτὰς καὶ ἐλησμόνησεν ἤδη μέγα μέρος αὐτῶν, οὕτω δὲ δύναται νὰ περιγράψῃ τὸ λοιπόν. Ἀλλ' ἐν τούτοις, ἐπιχειρῶ νὰ γράψω ἐνταῦθα προχείρως, ὡς δύναμαι κάλλιον, περὶ πολλῶν ὁμοῦ ἐν ὀλίγοις.

ΑΙ ΔΥΟ ΟΔΟΙ

Εἰς τὸ Ὄρος Σινᾶ μ ταβαίνει τις κυρίως ἐκ Σουέζ, ὁπόθεν ἔχει ἐκλογὴν μεταξὺ δύο ὁδῶν. Τούτων ἡ μία εἶνε ὅλως χερσαία, αὐτὴ δ' ἐκείνη, ὡς φαίνεται, ἣν ἠκολούθησεν ὁ Μωϋσῆς, ὁδηγῶν τοὺς Ἑβραίους ἐξ Αἰγύπτου εἰς Σινᾶ. Ἡ πορεία διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης διαρκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας, ταύτην δὲ καὶ ἐξετέλεσα τῷ 1904 μετὰ δύο φίλων μου, μετὰ καραβανίου ἐκ 18 ἀνθρώπων καὶ 12 καμήλων. Ἡ ὁδὸς αὕτη διέρχεται δι' ἐπισήμων μερῶν τῆς Σιναϊτικῆς χερσονήσου, περὶ ὧν οὐ νοῦ παρόντος.

Ἡ ἑτέρα ὁδὸς ἐκ Σουὲζ πρὸς τὸ Σινᾶ εἶνε μικτή, θαλασσία καὶ χερσαία. Δι' ἀτμοπλοίου μεταβαίνει τις εἰς Τόρ, τὴν ἐγγυτάτην τοῦ Σινᾶ παραλίαν ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ὅπου ὑπάρχει μετόχιον τῆς Μονῆς, λειτουργεῖ δὲ καὶ τὸ μέγιστον λοιμοκαθαρτήριον τοῦ κόσμου. Ἐκεῖθεν δὲ ἄρχεται ἡ ἄλλη ὁδὸς διὰ ξηρᾶς πρὸς τὸ Ὄρος Σινᾶ, τριημέρου διαρκείας, διὰ τῶν γραφικωτάτων στενῶν τοῦ Βάδυ Ἴσχλ (Jschl), ὅπου καὶ ὕδωρ ὑπάρχει καὶ τις βλάστησις προβάλλει, κυρίως καλαμώνων, ἀλλὰ καὶ μυριχῶν καὶ διαφόρων θάμνων. Διὰ ταύτης μετέβην νῦν εἰς τὸ Σινᾶ. Ἔσχον δὲ τὸ μέγα εὐτύχημα νὰ συμπέσῃ ἡ πρόθεσίς μου περὶ νέας μεταβάσεώς μου εἰς τὸ Θεοβάδιστον Ὄρος διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ συγγραφὴν βιβλίου μου πρὸς φιλοφρονεστάτην πρόσκλησιν τῆς Α. Σ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σιναίου κυρίου Πορφυρίου Β', ὅπως συναναβῶμεν εἰς τὸ Ὄρος.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

Τῇ 6\19 Νοεμβρίου ἐξεκινήσαμεν ἐκ Τόρ, ἐν συνοδείᾳ (καραβανίῳ) ἐκ 16 καμήλων, 2 ἡμιόνων, 18 Βεδουΐνων ἐκ τῆς αὐτῆς Ἐρήμου, σκηνῶν καὶ παντὸς χρειώδους πρὸς τοιαύτην δύσκολον πορείαν. Ὑπὸ καῦμα 30°, διήλθομεν τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ἐγγυτάτης χαράδρας Ἔρημον πεδιάδα ἐν πέντε ὥραις. Τὴν ἑσπέραν κατηυλίσθημεν ἀνοπαυτικώτατα παρά τι ὑδάτιον καὶ διηνύσαμεν τὴν νύκτα εὐαρέστως ὑπὸ 16° ἐντὸς τῶν σκηνῶν καὶ 15° ἐκτὸς αὐτῶν. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐβαδίσαμεν καλῶς καὶ εὐαρέστως, τὴν δὲ νύκτα διήλθομεν εἰς τὸ τέλος τῆς «χαράδρας τῶν μυριχῶν» λεγομένης, ὑπὸ δριμὺ ψῦχος ἤτοι δύο μόλις βαθμῶν ἐντὸς τῶν σκηνῶν. Οἱ Βεδουῖνοι ἡμῶν ὅμως καὶ ὑπὸ τοῦτο τὸ ψῦχος κοιμῶνται, κατὰ τὰς ἀποραβάτους ἕξεις αὐτῶν ἐντὸς λακκιδίου τῆς ἄμμου, καλυπτόμενοι διὰ τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν, ἅτινα κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ὕπνου ἀπεκδύονται ὁλοτελῶς !

ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΝΗΝ

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς τρίτης ἡμέρας ἀφίχθημεν ὑπὸ ὡραῖον ἥλιον πρὸ τῆς Μονῆς. Βαρύγδουπος βροντὴ τηλεβόλου, ἐκπεμφθεῖσα ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων αὐτῆς, ἐπαναληφθεῖσα δὲ δεκάκις ὑπὸ τῆς ἠχοῦς τῶν πέριξ γρανιτωδῶν πλευρῶν καὶ χαραδρῶν τοῦ ὄρους Χωρήβ, ἀνήγγειλε τὴν προσέγγισιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου. Ἕτεροι δύο κανονιοβολισμοὶ καὶ χορμόσυνος κροῦσις ἁπάντων τῶν κωδώνων τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ κάθοδος ἐκ τῆς Μονῆς ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ Πατέρων πρὸς παναγυρικὴν ὑποδοχὴν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, προσέδιδον κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὴν Ἔρημον ταύτην μεγαλεῖον δυσκόλως παριστώμενον. Εἰς τὸν Ἕλληνα δ' ἐπισκέπτην προκαλεῖ πολλὴν συγκίνησιν ἡ ὑπὸ τοιούτους ὅρους εἴσοδος εἰς τὴν Μονήν, διότι τὸ πᾶν ἐκεῖ εἶνε Ἑλληνικόν. Μετὰ ὡραίας ἀρχαϊκὰς διωτυπώσεις, ἡ συνοδεία εἰσῆλθεν εἰς τὴν Μονὴν καὶ τὸν Ναόν, ὅπου ἐψάλη κατανυκτικὴ δέησις.

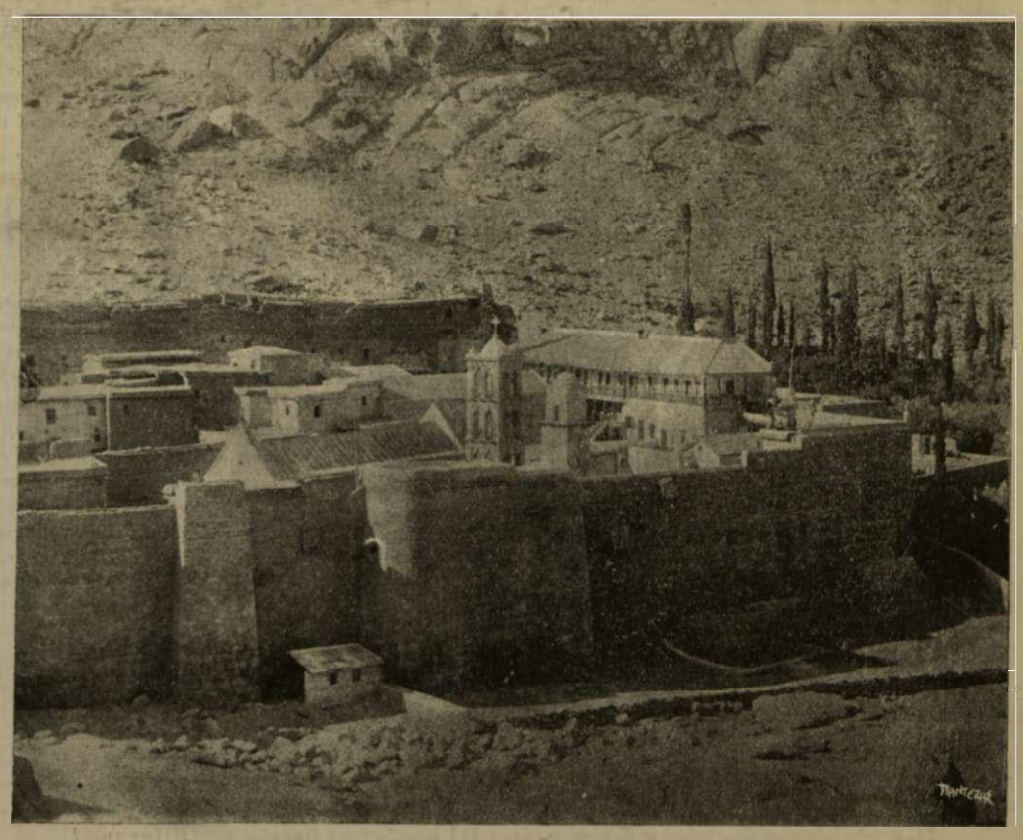

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΣΙΝΑ

ΤΙ ΕΙΝΕ ΤΟ ΣΙΝΑ

Τὸ Ὄρος Σινᾶ ἐλάχιστα ὁμοιάζει πρὸς ἄλλο τι ὄρος ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ Σινᾶ δὲν εἶνε ἓν μέγα καὶ ἑνιαῖον ὄρος, ἔχον βαθμιαίαν τὴν ἀνάτασιν ἀπὸ τῶν ὑπωρειῶν πρὸς τὰς πλευρὰς καὶ τὴν κορυφὴν, ὡς ὁ Ταΰγετος καὶ ὁ Παρνασσός, ὡς ἡ Ὄσσα ἢ ὁ Ὄλυμπος, ὡς τὸ Mont Blanc ἢ ἡ Jungfrau τῶν Ἄλπεων, καὶ πολλὰ ἄλλα, ὅσα συνέβη μοι νὰ ἴδω. Τὸ Σινᾶ ἀποτελεῖται ἐκ πολλῶν ἑκατοντάδων γρανιτωδῶν ὀροσειρῶν, ἀποκρήμνων, πριονοτῶν τὰς κορυφάς, ἢ πυραμιδοειδῶν ἢ ὀβελισκοειδῶν, χωριζομένων ἀπ' ἀλλήλων διὰ βαθυτάτων χαραδρῶν Ἡ ἔκτασις αὐτοῦ εἶνε τεραστία, μήκους μὲν 150 χιλιομέτρων, πλάτους δὲ 120. Ἀπὸ διαστήματος εἰς διάστημα προβάλλουσι μεταξὺ τῶν ἀπειραρίθμων κορυφογραμμῶν καὶ κορυφῶν αὐτοῦ ὑψηλότεραί τινες κορυφαί, οἷαι ἡ τοῦ Σερμπὰλ (Serbal) 1950 μέτρων, ἡ τοῦ Οὔμ-Σόμαρ (Oum Schomar) 2000, ἡ Ἁγία Κορυφὴ ἢ Ὄρος τοῦ Μωϋσέως, 2230, ἐν τῷ κέντρῳ δὲ ἡ ὑψίστη πασῶν, ἡ τῆς Ἁγίας Ἰκατερίνης, εἰς ὕψος 2602 μέτρων. Τὸ Σινᾶ ἄρα εἶνε ὑψηλότερον πάντων τῶν Ἑλληνικῶν ὀρέων πλὴν τοῦ Ὀλύμπου. Ἀλλ' ὅταν βαίνῃ τις πρὸς τὸ Σινᾶ ἐξ οἱουδήποτε σημείου πάντχει τὸ τῆς γερμανικῆς παροιμίας, καθ' ἣν «ἕνεκα τῶν πολλῶν δένδρων δὲν φαίνεται τὸ δάσος»· διότι, ἠναγκασμένος ὢν νὰ βαδίζῃ διὰ τῶν χαραδρῶν, σπανίως ἔχει εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ μέγα μέρος τοῦ Σινᾶ συγχρόνως, οὐδαμόθεν δὲ τὴν ὑψίστην κορυφήν!

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ. Ἡ τοποθεσία τῆς Μονῆς. Ποῖος ὁ κτήτωρ αὐτῆς τὸ 548 μ.Χ. Ὁ περίλαμπος ναός της. Ἐξαίσια ψηφιδωτά. Ὁ ἀμύθητος πλοῦτος τοῦ ναοῦ. Τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Αἰκατερίνης. Τὸ παρεκκλήσιον τῆς ἁγίας Βατοῦ, ὅπου ὁ Μωϋσῆς ἔλαβεν τὸν Θεῖον Νόμον. Στιγμαὶ βαθυτάτης κατανύξεως. Τὸ ὀρέαρ τοῦ Μωϋσέως. Μοναδικαὶ εἰκόνες ἐκ τῆς μονῆς συνοδεύουν τὴν ἀπαράμιλλον περιγραφήν.

Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΛΑΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΑ-ΚΟΜΜΑΤΑ

ΝΕΟΝ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΝ 97! —Ο ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΣΤΑΥΡΩΣΗ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ

Τί δύναται νὰ ἐλπίζῃ πλέον ὁ λαὸς καὶ ἀπὸ τὰ κόμματα καὶ ἀπὸ τὴν Βασιλείαν ὅταν βλέπῃ ὅτι οὐδὲ αὐτὸς ὁ πόλεμος, οὐδὲ αὐτὸ τὸ ἀπαίσιον 97, τοὺς ἐδίδαξαν καὶ τοὺς ἐσυνέτισαν, οὐδὲ ἐκεῖνα τὰ ὀδυνηρὰ παθήματα ἔγιναν μαθήματα εἰς τοὺς κυβερνήτας τοῦ τόπου; Διότι ἀτυχῶς οὐδέποτε οἱ ἄρχοντες τῆς Ἑλλάδος ἐσωφρονίσθησαν ἐκ τῶν περιπετειῶν καὶ τῶν παθημάτων καὶ τῶν διδαγμάτων τοῦ παρελθόντος, Οὔτε τὸ 68, οὔτε τὸ 78, οὔτε τὸ 85 τοὺς ἐσωφρόνισαν. Καὶ ἐπῆλθε τὸ 93 μὲ τὸ «δυστυχῶς ἐπτωχεύσαμεν.» Ἀλλ' οὔτε τὸ 93 τοὺς ἔφερεν εἰς συναίσθησιν καὶ τὸ 93 ἐγέννησε τὸ αἴσχος καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς τοῦ 97, μὲ τὸν Ἐτὲμ εἰς Λαμίαν, τὸ ψαλίδισμα τῶν συνόρων, τὸ κάρφωμα εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ Ἔθνους τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἐλέγχου, κολοβώσαντος τὴν αὐτοτέλειαν καὶ ἀνεξαρτησίαν αὐτοῦ. Τί δὲ ἄλλο δύναται νὰ ἀναμένῃ ἢ νέον καὶ πολὺ χειρότερον τοῦ 97, μετὰ δευτέραν ἀναπόφευκτον, ὅπως πᾶμε, χρεωκοπίαν τοῦ Κράτους, ἢ ἐθνικὴν πτώχευσιν, ἐσωτερικοὺς σπαραγμούς, γενικὴν ἁρμοστείαν τῶν Δυνάμεων ἐν Ἀθήναις, τελείαν τοὐτέστι ὑποδούλωσιν καὶ κατάλυσιν τοῦ ἔργου τοῦ Εἰκοσιένα, τὸν Σλαυικὸν ἢ οἱονδήποτε ἄλλον λύκον σπαράσσοντα τὰς σάρκας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τελείαν δηλ. ἐξουθένωσιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς; Ἀλλ' ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ἀπεφάσισαν ἀκόμη ν' αὐνοκτονήσουν. Καὶ ἂν οἱ κυβερνῆταί του ἀχαλίνωτοι καὶ ἀπερίσκεπτοι φέρουν τὸ ἔθνος εἰς τὸν κρημνὸν τῆς καταστροφῆς, ἀλλ' ὁ λαὸς δὲν θὰ σταυρώσῃ πλέον τὰς χεῖρας ἀναμένων ἢ τὸν πλήρη ἐξολοθρευμόν του ἢ νέον Μεσσίαν, οὐρανοκαταίβατον Σωτῆρα. Τὸν Σωτῆρα τὸν ἐγκλείει εἰς τὰ στήθη του τὸ ἔθνος· τὴν σωτηρίαν του τὴν κρατεῖ εἰς τὰς χεῖράς του ὁ λαός. Διότι ὁ λαὸς εἶναι ἡ δύναμις. Ἡ ζωτικότης τοῦ ἔθνους, τὸ ζώπυρον τῆς φυλῆς ὑπάρχει ἀμείωτον εἰς τὸ βάθος τῆς ψυχῆς τοῦ λαοῦ, παρ' ὅλην τὴν νάρκην, εἰς ἣν τὸν ἐβύθισε τὸ δηλητήριον τῆς Συναλλαγῆς. Ὁ σπινθήρ, τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔβαλεν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τοῦ ἔθνους λάμπει ζωηρὸς ὑπὸ τὸν τέφραν, τὴν ὁποίαν ἐσώρευσαν ἐπ' αὐτῆς αἱ ἀφροσύναι τῶν κυβερνώντων. Ἂς ἀποτιναχθῇ ἡ τέφρα, ἵνα ἐκπηδήσῃ ὁ σπινθήρ. Ὁ σπινθὴρ τῆς σωτηρίας. Καὶ ὁ λαὸς θὰ ἀποσείσῃ αὐτὸν τὸν ἐφιάλτην, ὁ ὁποῖος τὸν πνίγει εἰς τὸν λαιμὸν καὶ τὸν σύρει εἰς τὸν τάφον. Καὶ ἐξεγειρόμενος εἰρηνικός, ἀλλ' ἐπιβλητικός, ἀλλ' ὀγκώδης, θὰ ὁδηγήσῃ αὐτὸς τοὺς κυβερνήτας του εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς, ἀφοῦ ἕως τώρα οἱ κυβερνῆταί του τὸν ὡδήγησαν εἰς τὸ αἶσχος καὶ τὴν καταστροφήν, θὰ ἐξεγερθῇ ὁ λαὸς εἰρηνικῶς νὰ ἐπιβάλῃ εἰς πάντας τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πρώτου νόμου τοῦ Κράτους, τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος. Διότι εἰς τὸν πατριωτισμὸν ὅλου τοῦ ἔθνους ἀνετέθη ἡ τήρησις τοῦ Συντάγματος. Οἱ κυβερνῆταί του δὲ κατεπάτησαν καὶ παρεβίασαν καὶ παραβιάζουν καὶ ξεσχίζουν τὸ Σύνταγμα, κατεπάτησαν δηλ. καὶ ἔκαμαν σκιὰν αὐτὰς τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ καὶ ἐνέκρωσαν τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἔθνους. Διότι μόνον ἐν τῇ πιστῇ καὶ εἰλικρινεῖ ἐφαρμογῇ τοῦ φιλελευθέρου ἡμῶν Πολιτεύματος ὑπάρχει ἡ ἀληθὴς ἐ ευθερία, ἡ ἀληθὴς πρόοδος καὶ δύναμις τοῦ Ἔθνους. Παρεβιάσθη καὶ ἐξηυτελίσθη τὸ Πολίτευμα; δὲν ὑπάρχει πραγματικὴ ἐλευθερία, οὔτε εὐημερία, οὔτε δύναμις. Ὑπάρχει τυραννία, ἀθλιότης, ἐθνικὴ κατάπτωσις. Ὑπάρχει ἡ σημερινὴ κατάστασις μὲ ὅλας τὰς φοβερὰς συνεπείας τῶν κινδύνων της, ἣν πάντες βλέπομεν καὶ αἰσθανόμεθα. Διότι ἐκεῖνοι ἀντὶ τοῦ Συντάγματος ἐφήρμοσαν τὴν Συναλλαγήν. Ἀντὶ τοῦ Συντάγματος οἱ κυβερνῆται ἠγάπησαν καὶ ἀγαποῦν τὴν Συναλλαγήν. Αὐτὴν λατρεύουν. Ὄχι τὸν λαόν, ὄχι τὸ Σύνταγμα! Συναλλαγή, δὲν εἶναι ἐλευθερία, εἶναι ἡ κατάργησις τῆς ἐλευθερίας, εἶναι ἡ ἀναρχία καὶ ἡ τυραννία ὑπὸ τὴν αἰσχίστην μορφὴν τοῦ Κομματισμοῦ! Ἰδοὺ δὲ εἰς ποῖον σημεῖον μᾶς ἔφερεν ἡ βασιλεία τῆς Συναλλαγῆς.

Ἐκ τοῦ προγράμματος τῆς «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: **Τὸ σύνταγμα δὲν ἐφηρμόσθη. Ποία ἡ Ἐλευθερία καὶ ποία ἡ Τυραννία.**

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

(ΙΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ)

—Τὰ ἀπρόοπτα... τοῦ Σλαυϊσμοῦ.

Η εἴδησις τῆς ἐναντίον τοῦ βαρώνου Αἴρενταλ τοῦ Ἀρχικαγκελλαρίου τῆς Αὐστρίας καταφορὰ τοῦ ρωσσικοῦ τύπου σχετικῶς μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ Αἴρενταλ ὅτι θέλει ὑποστηρίξει τὴν ἕνωσιν τῶν τουρκικῶν σιδηροδρόμων μετὰ τοῦ Λαρισαϊκοῦ εἶνε ἀκατανόητος. Πῶς, δὲν ἦτο γνωστόν, εἶπον τινές, ὅτι ἔγινεν ὁ ἑλληνικὸς σιδηρόδρομος ἐπὶ τῇ βλέψει τῆς μετὰ τῶν τουρκικῶν συνόρων ἑνώσεως; Ἐπὶ τοιαύτῃ βλέψει οἱ εὐρωπαῖοι μέτοχοι ἔδωσαν τὰ κεφάλαιά των, διότι ἄλλως ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ σιδηροδρόμου θὰ ἔδιδεν ἐλλείμματα, ὅπως ἡ διώρυξ τῆς Κορίνθου περιοριζομένη εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἑλληνικῶν σκαφῶν. Ἀλλὰ θὰ ἠρώτα τις γενικώτερον τοὺς κυρίους πανσλαυϊστὰς, διότι τὸ ζήτημα ἔχει ἐλατήρια πολιτικά, μὲ τίνα λογικὴν ἀπαιτοῦν ἵνα μόνον τὸ ἑλληνικὸν κράτος, μόνον ἐξ ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν μένῃ χωρισμένος τῆς λοιπῆς Εὐρώπης; μὴ ἡ Ἑλλὰς κατοικεῖται ὑπὸ ἑκατομμυρίων βορβάρων —Σκυθῶν φερ' εἰπεῖν—ὧν ἡ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου διευκολυνομένη ἐπιδρομὴ θὰ εἶνε ἐπιβλαβὴς εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν; Καὶ ἐὰν οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ταύτης εἶνε πλέον βάρβαροι τῶν Μουζίκων διατὶ νὰ στερῶνται τοῦ πολιτισμοῦ ἐρχόμενοι εἰς συγκοινωνίαν ἀμεσωτέραν μὲ τὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον; Ἡ λεπτομέρεια αὐτὴ τῆς σλαυϊκῆς πολιτικῆς ἐφανερώθη τῇ ἀληθείᾳ ἀπροόπτως.

—Ἡ Σύμβασις τῆς Μύρτσεγ.

Κατὰ τὰ ρωσσικὰ φύλλα αἱ δηλώσεις τοῦ βαρώνου Δ' Αἴρενταλ ἀντιστρατεύονται εἰς τὰ τῆς συμβάσεως τῆς Μυρτσέγης μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας διὰ τὰ Ἀνατολικά. Ἄρα ἡ σύμβασις αὐτὴ ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ὑστέρων, ἦτο ἐστραμμένη, (ἢ τοὐλάχιστον, τοιαύτη ἦτο ἡ ρωσσικὴ ἑρμηνεία της) ἐναντίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ!

Τὸ γεγονὸς λοιπὸν ἂς μὴ διέλθῃ ἀπαρατήρητον εἰς τὴν διπλωματίαν μας, ἀλλ' ἂς λάβῃ ὡς ἀφετηρίαν ἐξ αὐτοῦ τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ τὰς καταλλήλους ἐγγυήσεις.

—Αἱ δύο βασίλισσαι.

Τίποτε λυπηρότερον τῆς εἰκόνος τῆς πενθίμου καὶ συγκινητικῆς τῶν δύο βασιλισσῶν τῆς Πορτογαλλίας ἐνώπιον τῶν δύο πτωμάτων. Ὅταν ἡ Μαρία Πία ἔμαθεν ὅτι ἔπεσε θῦμα τῶν δολοφόνων καὶ εἷς ἔγγονός τις ἠρώτησεν: «Ποῖον;» Ἀσθμαίνουσα μὲ ἄφατον λύπην ἣν οὐδεὶς δύναται νὰ φαντασθῇ, ἐπερίμενε τὴν ἀπάντησιν μὴ ἠξεύρουσα ποῖον ἐκ τῶν ἐγγονῶν της εἶχε νὰ κλαύσῃ. Ἦτο δὲ γνωστὸν ὅτι ὁ πρωτότοκος ὁ φονευθεὶς ἦτο ὁ ἐκλεκτός της!

Εἰς τὴν λύπην των ἐφάνησαν διαφόρου ἰδιοσυγκρασίας αἱ δύο βασίλισσαι. Ἡ Μαρία Πία ὡσεὶ ἀπολιθωμένη καὶ ἄφωνος, ἡ Ἀμαλία κατεβεβλημένη, κατασυντριμμένη μὴ ἐννοοῦσα νὰ ἀποσπασθῇ ἐκ τῶν δύο προσφιλῶν πτωμάτων, τὰ ὁποῖα αἱ σφαῖραι εἶχον παραμορφώσει ὅλως καὶ ἀποσπασθεῖσα ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος Μανουὲλ, ἐπανῆλθε πάλιν φιλοῦσα αὐτὰ καὶ ὀνομάζουσα μὲ τὰ τρυφερώτερα ὀνόματα. Ἡ Μαρία Πία κυρία τοῦ πόνου της,—ἡ ἡλικία, ἄλλα φεῦ δυστυχήματα τὴν εἶχον συνηθείσει εἰς τὰς λύπας τοῦ κόσμου—ἔλαβε τὴν λεπτὴν σκέψιν νὰ τηλεγραφήσῃ τὴν εἴδησιν εἰς τοὺς συγγενεῖς της ἐν Ἰταλίᾳ καὶ λησμονοῦσα τὸν πόνον της ἐπαρηγόρει τὴν ἀτυχῆ νύμφην της. Ἀλλ' ἡ φύσις δὲν ἀπαρνεῖται τὰ δίκαιά της ὅσον καὶ ἂν τὴν παραβιάσει τις... Καὶ ἅμα τῇ λήψει τῶν πρώτων συλλυπητηρίων τηλεγραφημάτων ἐξ Ἰταλίας ἡ γραῖα Μήτηρ ἐξέσπασεν εἰς ἀφθονώτατα δάκρυα.

—Ὁ δημοτικὸς φόρος τοῦ χάρτου.

Αἱ ἐφημερίδες χαίρουσιν ἐν Ἑλλάδι μεγάλου προνομίου—τοῦ τῆς ἀτελείας—παρομοίου τοῦ ὁποίου δὲν χαίρουσιν ἄλλοῦ. Οὕτως ἐν Ἰταλίᾳ μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ χάρτου πρόκειται νὰ ὑποβιβασθῇ οὗτος εἰς τὸ ἥμισυ. Κατὰ τὸν «Ἀγγελλιαφόρον» τῆς Ρώμης τὸ ρωστότερον θὰ ἦτο νὰ καταργηθῇ καθ' ὁλοκληρίαν ὁ φόρος τοῦ χάρτου τῶν ἐφημερίδων. Ἐν τῷ μεταξὺ προσθέτει ἡ «Τριμπούνα» ὅς ἐλαττωθῇ ὁ δημοτικὸς φόρος τοὐλάχιστον τῶν ἀντιτύπων τῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας κυκλοφορίας, ἀφοῦ ἐπιλέγει ἡ «Τριμτούνα», τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν φύλλων της δὲν καταναλίσκονται ἐν Ρώμῃ, ἀλλ' εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὥστε δὲν ἔχει λόγον ὁ εἰς τὸν δῆμον Ρώμης πληρωνόμενος φόρος λόγῳ καταναλώσεως.

Ἐκ τῆς συζητήσεως αὐτῆς τῶν Ἰταλικῶν ἐφημερίδων ἔρχεται φυσικὸν τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ χάρτης τῶν διδακτικῶν βιβλίων ἔπρεπε νὰ ὑπόκειται εἰς ἐπιστροφὴν τοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν βιβλίων τὰ ὁποῖα μεταβαίνουν εἰς τὰς ἐπαρχίας.

Ὑποβάλλομεν τὰ ἀνωτέρω εἰς τοὺς βιβλιοπώλας. Ἐκτὸς ἐὰν ἐφαρμοσθῇ ὁ πρωτότυπος νόμος περὶ διδακτικῶν βιβλίων.

—Τὸ συμπόσιον μιᾶς κοοπερατίβα.

Η συνεργατικὴ ἑταιρία (κοοπερατίβα) διὰ τὰ τρόφιμα τῶν ὑπαλλήλων Ρώμης ἑώρτασε τὴν εἰκοσαετηρίδα τῆς ἱδρύσεώς της, μὲ συμπόσιον εἰς ὃ προσεκλήθη ὁ πολὺς πρώην ὑπουργὸς Λουτσάτης ὁ ἀπόστολος τῶν συνεργατικῶν ἑνώσεων καὶ τῶν λαϊκῶν τραπεζῶν.

Ὁ Λουτσάτης, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ὡμίλησε εὐφραδέστατα περὶ τῶν συνεργατικῶν ἑταιριῶν καὶ ἐτελείωσε τὸν χειροκροτηθέντα λόγον του μὲ τὴν εὐχὴν νὰ δυνηθῇ γλήγορα ἡ Κοοπεατίβα τῶν ὑπαλλήλων, αἰρουμένων καταστατικῶν τινων δυσχερειῶν νὰ ἐπεκτείνῃ τὸ εὐεργέτημά της εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ρώμης.

Τοιουτοτρόπως—*συνεπέρανεν ὁ κ. Λουτσάτης*—**θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν κατάργησιν τῶν τοκογλύφων τῶν τροφίμων οἱ ὁποῖοι κατήντησαν ἤδη ἐπιφοβώτεροι καὶ ἀπαιδιώτεροι τῶν τοκογλύφων τοῦ χρήματος.**

—Ἡ σταφίδα ἀχρησιμοποίητος παρ' ἡμῖν.

Πολλὰ ἐξωτερικὰ φυτὰ καὶ ποτά, τὰ ὁποῖα ἀφαιροῦν ἑκατομμύρια ἀπὸ τὸν τόπον των τσάϊ, καφές, κακάο καὶ τὰ ἀτελεύτητα ποτὰ—εἶνε σχετικῶς πλέον ἐν χρήσει ἀπὸ τὴν σταφίδα τὸ κατ' ἐξοχὴν ἑλληνικὸν προϊόν. Τὸ προϊὸν αὐτὸ ἔχει καθ' ὑπερβολὴν ζάχαριν καὶ ἄλλας συστατικὰς οὐσίας, διδότητα θερμούσας ζωογόνον καὶ τροφὴν εἰς τὸν ὀργανισμόν.

Καὶ ὅμως ποία εἶνε ἡ χρῆσις ἡ ὁποία γίνεται τῆς σταφίδος; οὐδὲ εἷς τοὺς λουκουμάδες τοὺς τόσον γενικευμένους εἰς τὴν Ἀνατολήν, δὲν εὑρέθη κανεὶς νὰ καινοτομίσῃ εἰσάγων ὀλίγην σταφίδα... Τοῦτο ἔκαμαν ἄλλως τε οἱ Ἄγγλοι...

Ἄλλοτε εἰς ἰδιαιτέραν στήλην ἐδώσαμεν συνταγὰς γλυκισμάτων ἐχόντων τὰ συστατικὰ καλῆς τροφῆς, μὲ βάσιν τὴν σταφίδα. Τινὲς τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐπειράθησαν τὰ τὰ παρασκευάσουν καὶ τὰ εὗρον, καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συμβῇ ἀλλέως νοστιμώτατα

Συμβουλεύομεν τὰς σταφιδικὰς Ἑταιρίας τοῦ τόπου νὰ ἱδρύσουν ἐν Ἀθήναις ζακχαροπλαστεῖον ὅπου νὰ πωλοῦνται ἀποκλειστικῶς γλυκύσματα, πουδίγγες, κέκ, ψωμία κτλ. μὲ βάσιν τὴν σταφίδα μεταχειριζόμενοι ἐννοεῖται καὶ τὰ ἄλλα ὑλικὰ ἀρίστης ποιότητος τὸ ἀλεύρι, τὸ βούτυρον ἁγνὸν ἑλληνικὸν κτλ.

Τοιουτοτρόπως θέλουν διαδώσῃ τὸ **γοῦστο** *τῆς σταφίδος καὶ θὰ γίνουν κέντρον διδασκαλίας μιᾶς ἃς τὴν ὀνομάσω ἔτσι σταφιδομαγειρικῆς.*

Ἐννοεῖται, ὅτι ἂν γίνῃ τοῦτο, θὰ ἐλαττωθῇ πολὺ ἡ κατανάλωσις καὶ τὰ ἔξοδα δι' ἄλλα εἴδη τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐνῷ θέλει γίνῃ ἐμμέσως μία παρακράτησις ὠφέλιμος δὲ καὶ εἰς τὴν διατροφὴν καὶ ὑγείαν τῶν πολιτῶν.

Σταχυολόγος

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ

Ὑπὸ

ΕΔΜΟΝΔΟΥ ΑΜΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ φύλλου τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου).

Εὐτυχῶς εἰς τὸ γεῦμα αὐτὸ εἶχον προσκληθῇ μόνον ἡ οἰκογένεια Κὸλβ καὶ οἱ νεόνυμφοι. Ὁ καθηγητὴς καὶ ἡ γυναῖκα του ἔμειναν ἀκόμη ὀλίγα λεπτὰ ἵνα μὴ ἡ αἰφνηδία ἀναχώρησις των δώσῃ θέσιν εἰς σκάνδαλον ἀλλ' ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ἐπανέλθουν πλέον εἰς αὐτὸ τὸ σπίτι. Οὔτε αἱ δικαιολογήσεις τοῦ ἐφημερίου οὔτε τὰ δάκρυα τῆς γυναικός του δὲν ἴσχυσαν νὰ μεταβάλλουν τὴν γνώμην τῶν προσβληθέντων. Ὁ κ. Μαρσὰλ εἶπεν εἰς τὸν κ. Κὸλβ.

—Εἰς ὅλα αὐτὰ δὲν βλέπω παρὰ ἕνα ἔνοχον, κύριε, καὶ τοιοῦτος εἶσθε σεῖς.

— Κάθε οἰκογενειάρχης θὰ ἔπραττεν ὅπως ἐγώ, ἀπεκρίθη ὁ ἐφημέριος.

Ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων δὲν ἐσταμάτησε τὰς ἐχροπραξίας.

Εἰς τὰς συνανα στροφὰς ὅπου συναντῶντο ἡ Ἄδδα δὲν ἤνοιγε τὸ στόμα χωρὶς νὰ ρίψῃ ὑπαινιγμοὺς κατὰ τοῦ κ. Μαρσάλ.

Αὐτὸς περιωρίζετο νὰ ἐρυθριᾷ, νὰ ὠχριᾷ νὰ ὑψώνῃ τοὺς ὤμους καὶ κάποτε νὰ στεγνώνῃ τὸν ἱδρῶτα ἐκ τοῦ μετώπου του.

Ὅτι ἔφερε τὴν ὀργὴν τῆς Κλαίρης εἰς τὸ κατακόρυφον, εἶνε ὅτι ἔβλεπε τὴν Ἄδδα νὰ περιστοιχίζεται πολὺ καὶ νὰ θαυμάζεται. Ἡ δεσποινὶς Κὸλβ ἐγένετο καθ' ἑκάστην ὡραιοτέρα. Ἡ ἄκρατος φλυαρία της, τὸ πνεῦμα της τὸ δηκτικὸν ἤρεσκεν εἰς τοὺς ἄνδρας. Κὰι ἐνῷ αὐτὴ ἐθριάμβευεν, ἡ Κλαίρη ἔβλεπε καθ' ἑκάστην τὰ χαρακτηριστικά της ἀλλοιούμενα ἐκ τῆς ἀρχομένης ἐγκυμοσύνης. Ἠκαῦμένη ἔβλεπε ἑαυτὴν ἀσχημίζουσαν χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ εἴπῃ φανερὰ τὸν λόγον. Εὗρεν ὅμως ἱκανοποίησιν μετὰ πέντε ἢ ἓξ μῆνας περιφέρουσα μὲ κρυφὴν ὑπερηφάνειαν τὸν τόσον εὔελπι ὄγκον της! Ἔκτοτε τίποτε περιεργότερον τῆς συναντήσεως τῶν δύο ἐχθρῶν, αἱ ὁποῖαι παρετηροῦντο μὲ προκλητικὸν βλέμμα ἡ μία ἐπιδεικνύουσα τὴν παρθενικήν της καλλονὴν καὶ ἡ ἄλλη τὴν εὐτυχῆ της γονιμότητα.

Ἡ Κλαίρη ἔκαμε ἓν ἀγόρι, καὶ φανταστῆτε ἐὰν τὸ κρατοῦσε μυστικό. Ὅλαι αἱ γνωριμίαι της τοῦ Στρασβούργου τὸ εὕρισκον πολὺ εὔμορφο, ἀλλὰ διὰ νὰ εἶνε πλήρης ὁ θρίαμβος τῆς νέας μητρός, ἤθελε καὶ ἡ Ἄδα νὰ ἀναγκασθῇ νὰ τὸ θαυμάσῃ. Τὰ μίση εἰς τὰς ἐπαρχίας φθάνουν μέχρι αὐτῶν τῶν λεπτολογιῶν. Καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὅτι ἤθελε διέταξε τὴν τροφὸν νὰ φέρῃ περίπατον τὸν μικρὸν Ἐρρῖκον εἰς τὴν μικρὰν πλατείαν ποῦ συνορεύει μὲ τὸ σπίτι τῶν Κὸλβ. Ὅπως ἦτο ἐπόμενον ἡ γυναῖκα καὶ ἡ κόρη τοῦ ἐφημερίου βλέπουσαι μίαν χωρικὴν ἄγνωστον καὶ ἕνα μικρὸ παιδὶ ἐνδυμένο ὡς πρίγκηψ, ἐπλησίασαν τὸ μικρὸ καὶ ἠρώτησαν ποίου ἦτο. Ἡ τροφὸς εἶχε μόλις προφέρει τὸ ὄνομα Μαρσὰλ ὅτε ἡ Ἄδδα ἐδάγκασε τὰ χείλη της καὶ ἀπεκρίθη:

«Τὰ συγχαρητήριά μου εἰς τὴν οἰκογένειαν· εἶνε πολὺ παράξενο τὸ μικρό: Κυτάχτε, τὰ δάκτυλά του πῶς εἶνε γρυπωμένα!»

Ἡ τροφὸς ἐπέστρεψε στὸ σπίτι κλαίουσα καὶ ἡ Κλαίρη καθυβρισθεῖσα καὶ εἰς αὐτὸ τέκνον της, ἀνέκραξεν·

«Δὲν θὰ βρεθῇ κανεὶς νὰ κατασυντρίψῃ αὐτὴν τὴν ἔχιδνα;»

— Ἀγαπητή μου φίλη, εἶπεν ὁ δόκτωρ, δὲν εὔχομαι τὸν θάνατόν της· ἀρκεῖ νὰ πανδρευθῇ καὶ ὅλα τὰ κακά μας θὰ λάβουν τέλος.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν, αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγελον ὅτι ἡ μικρὰ πόλις Χοχστεῖν ἐν Βαυαρίᾳ ἐδεκατίζετο ὑπὸ ἐπιδημίας.

Δὲν ἔμεινε πλέον οὔτε ἰατρὸς οὔτε μαία, οὔτε κουρεὺς εἰς τὸν δῆμον! πάντες οἱ ἔγγοντες ἐντολὴν νὰ πλησιάζουν τοὺς ἀσθενεῖς εἶχον ἀποθάνει. Ὁ κ. Μαρσὰλ διετείνετο ὅτι κατεῖχεν εἰδικὸν φάρμακον κατὰ τῆς ἀσθενείας· τὰ πρῶτα φάρμακά του εἶχον ἐπιτύχει ἀλλὰ δὲν τοῦ παρουσιάσθη εὐκαιρία νὰ δοκιμάσῃ εἰς μεγάλην κλιμακα τὸ φάρμακον. Ἀνεχώρησε διὰ τὸ Χόχστεῖν παρ' ὅλας τὰς παρατηρήσεις τῶν φίλων του καὶ τὰ δάκρυα τῆς γυναικός του.

«Ἐὰν ἤμουν ἀξιωματικός, εἶπεν εἰς τὴν Κλαίρη, θὰ μὲ ἐμπόδιζες νὰ πάω εἰς τὸν πόλεμον ; Καλὰ λοιπὸν ἀγαπητή μου, ὁ ἐχθρὸς εἶνε στρατοπεδευμένος εἰς τὸ Χόχστεϊν, καὶ τρέχω ἐκεῖ.

Ἀπουσίασεν ἓξ ἑβδομάδας καὶ ἐπανῆλθε γερὸς καὶ καλὰ ἀφοῦ ἔσωσεν ὅσους ἀπέμειναν εἰς τὴν πόλιν. Ἡ γενναία πράξις τοῦ ἰατροῦ τὴν ὁποίαν μὲ τόσην ἁπλότητα εἶχεν ἐκτελέσῃ, ἔκαμεν θόρυβον εἰς τὸν κόσμον. Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἔγραψε ἰδιόχειρον ἐπιστολὴν εἰς τὸν ντὲ Μαρσὰλ, χορηγῶν αὐτῷ πὸν τίτλον εὐγενείας καὶ ἓξ χιλιάδας φράγκων ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν. Ὁ καθηγητὴς ἀπήντησεν εὐσεβάστως ὅτι τὸ εὐγενικὸν μόριον δὲν ἤρμοζεν εἰς τὸ ὄνομά του καὶ ὅτι τὸ χρῆμα θὰ ἐδαπανᾶτο προσφορώτερον εἰς τοὺς ἀναρρωνύοντας καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ Χοχστάιν. Ἐπίσης ἀπεποιήθη τὴν λεγεῶνα τῆς τιμῆς.

Ἡ διαγωγὴ αὐτὴ ἐξετιμήθη ἀνταξίως· ὅλον δὲ τὸ Στρασβοῦργον ἐνόμιζε ὅτι ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῆς διαγωγῆς τοῦ καθηγητοῦ. Μόνον ἓν πρόσωπον διεμαρτύρετο εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας του, μαντεύεται ποῖον. Ἡ Ἄδδα δὲν ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ ὅτι ἠδύνατό τις νὰ πταίῃ ἐναντιον τοῦ κόσμου ὅλου. Τοιαύτη εἶνε ἡ λογικὴ τῶν γυναικῶν.

Μετά τινα καιρὸν φοβερὸν δυστύχημα ἐνέσκηψεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἰατροῦ Μαρσαλ. Ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς ἀπέθανεν αἰφνηδίως - οὐδεὶς ἔμαθε ποτὲ πῶς—ἀφοῦ κατεστράφη εἰς τὸ ἐμπόριον. Ὁ ἰατρὸς Μαρσὰλ καὶ ἡ γυναῖκα του ἔγραψαν ἀμέσως εἰς τὸν σύνδικον τῆς πτωχεύσεως ὅτι ἐδέχοντο τὴν διαδοχήν.

Ἡ προῖκα τῆς Κλαίρης καὶ τὸ σπίτι τοῦ ἰατροῦ ἔφθασαν πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ χρέους· ἐπρόκειτο περίπου, περὶ διακοσίων χιλιάδων φράγκων.

Ὅταν ἐγνώσθη ἡ τελευταῖα πρᾶξις τοῦ κ. Μαρσαλ, ἡ δεσποινὶς Κὸλβ ἠναγκάσθη νὰ ἀνοίξῃ τὰ μάτια της. Ἐνεθυμήθη ὅτι ὁ ἰατρὸς ἀπὸ τῆς μικρᾶς ἡλικίας ἔδειξεν συμπεριφορὰν τιμίου ἀνδρός, καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους ἡ ἐντιμότης αὐτὴ ἔλαβε ἡρωϊκήν τινα λάμψιν. Μόνον τὸ χάριν χρηματικῶν λόγων συνοικέσιον τοῦ ἰατροῦ ἠγείρετο ὡς τερατώδης ἀντίφασις ἐν τῷ μέσῳ ἀγνοῦ βίου.

Εὑρίσκετο μίαν ἡμέραν εἰς ἐπίσκεψιν μὲ τὴν θείαν της εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ προέδρου, ὅτε καθὼς ὁ ἀπόστολος Παῦλος κατεκεραυνώθη ὑπὸ τοῦ φωτὸς· ἐκεῖ ἔμαθε τὴν ἐκουσίαν ἀπογύμνωσιν τοῦ Μαρσάλ. Ἐν τῷ ἀκούσματι ἡ Ἄδδα ἐταράχθη τόσον ὥστε παρασύρασα τὴν θείαν της ἐγκατέλειψε τὸ σπίτι χωρὶς νὰ ἀποχαιρετίσῃ κανένα. Ἔτρεξε εἰς τὸ σπίτι καὶ εὑροῦσα τὴν μητέρα της τὴν ἠρώτησε :

«Μαμά, σὲ ὁρκίζομαι εἰς τὴν ψυχήν σου, ὁ κ. Μαρσὰλ μὲ ἐζήτησε εἰς γάμον ; »

Ἡ γυναῖκα τοῦ ἐφημερίου καταληφθεῖσα ἐξ ἀπροόπτου, ἔμεινε ἐννεὰ ἐπί τινα λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἤθελε νὰ κερδίσῃ καιρὸν μὴ λέγουσα οὔτε ναί, οὔτε ὄχι, ἕως ὅτου ἔλθῃ εἰς τὸ σπίτι ὁ ἄνδρας της, ἀλλ' ἡ Ἄδδα τὴν ἐβίαζεν λέγουσα ἀσθμαίνουσα· «Ἀποκρίσου, ἀποκρίσου.»

Ἡ μητέρα ἤθελε ν'ἀντιστῇ ἀλλ'ἡ ἀλλοιωθεῖσα μορφὴ τῆς Ἄδδας τὴν ἐφόβισε· ἐφοβήθη μὴ προκαλέσῃ νευρικὴν κρίσιν καὶ μὲ συγκεκινημένην φωνὴν ἐψυθύρισεν·

«Εἶνε τώρα τόσος καιρός!... Ἤσουν πολὺ νέα δι' αὐτόν.... Καὶ τί σὲ μέλλει τώρα, ἀφοῦ ὑπανδρεύθη μίαν ἄλλην ;

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ

ΕΙΔΙΚΟΝ
ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΟΥΡΝΙΑ
129—Ὁδὸς Ἑρμοῦ—129 κάτωθι
Καπνικαρέας.

ΚΑΙ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΙΟΛΟΥ 258.

—Βαπτιστικά, στέφανα γάμων, φανέλλες κάλτσες, ἐσώβρακα, ὑποκάμισα, φοκόλ, λαιμοδέτας, μανδήλια, προσόψια, ὅλα τὰ ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα εἴδη, ὡς καὶ φορέματα παίδων καὶ κορασίων. πλπ.

Τὸ ἐργοστάσιον ἀναλαμβάνει πᾶσαν παραγγελίαν πλεκτῶν εἰδῶν ὡς καὶ φορέματα παίδων καὶ ἀσπρόρουχα.

Τιμαὶ ἀδυναγώνιστοι

ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ

ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ

—Τακτικὴ ἀποτυχοῦσα ἑνὸς Διευθυντοῦ

Ἕνας διευθυντὴς θεάτρου ἵνα ἀπαλλαγῇ τῆς ὀχληρᾶς διὰ τὸ κοινὸν παρουσίας τῶν μεθύσων, ὅταν ἐννοοῦσε ὅτι παρουσιάζετο μὲ τὸ εἰσητήριον κανένας κρασοπατέρας ἢ πελάτης ἄλλου μεθυστικοῦ ποτοῦ τοῦ ἔλεγε εὐγενῶς ὅτι συνέβη λάθος ὅτι ἡ θέσις ἦτο πουλημένη καὶ ὅτι ἠδύνατο νὰ λάβῃ πίσω τὰ λεπτά του ἀπὸ τὴν θυρίδα. Ἡ τακτικὴ αὐτὴ ἐπέτυχε μέχρι τινὸς μὲ ὅλους τοὺς... ἐνδιαφερομένους. Ἀλλὰ τέλος μία τῶν τελευταίων βραδυῶν... ἀπέτυχεν. Ἰδοὺ πῶς. Ἕνας ὁλοκόκκινος εἰσῆλθε σκοντάφτων.

Ὁ διευθυντὴς ἐπρόβαλεν τὸν γνωστὸν λόγον ὅτι ἡ θέσις δὲν ἦτο διαθέσιμη.

«Τὸ ξέρω, εἶπε, ποῦ θὰ μοῦ ἐλέγετο τοῦτο, εἶπε βήχων ὁ μέθυσος, Μοῦ τὸ εἴπατε καὶ ἄλλη φορὰ πρῶτα, διὰ τοῦτο ἀγόρασα καὶ ἄλλο εἰσητήριον. Νά το.»

—Πῶς ἔσωσε... τὸ κεφάλι του ὁ Ἰρλανδός.

Οἱ ἄγγλοι εἶναι ἀνεξάντλητοι εἰς σκώμματα κατὰ τῶν Ἰρλανδῶν, τοὺς ὁποίους θεωροῦν κατωτέρους τὸ πνεῦμα. Ἰδοὺ ἓν νέον ποῦ διηγοῦνται εἰς βάρος των

Ἕνας Ἰρλανδὸς κοιμώμενος εἰς τὴν ἐξοχὴν πλησίον ὁροσήμου ἔθεσε ἐπὶ τούτου τὸ καπέλλο του. Εἰς τὸ μέσον τῆς νυκτὸς ἐξ.πνήσας καὶ νομίσας ὅτι ἦτο κάποιος ἐχθρὸς ποῦ τὸν παρεμόνευε τοῦ κατέφερε μία μὲ τὸ δρεπάνι του. Ἐννοήσας ἀμέσως τὸ λάθος του, ἀντὶ νὰ λυπεῖται διὰ τὴν ζημίαν τοῦ καπέλλου του, εὐχαρίστησε τὸν Θεὸν διὰ τὸ συμβάν. «Διότι, εἶπεν, ἐὰν δὲν εἶχα ἐναποθέσῃ τὸ καπέλλο μου εἰς τὸ ὁρόσημον καὶ τὸ φοροῦσα ἀκόμα στὸ κεφάλι μου, βέβαια θὰ εἶχα κόψει καὶ τοῦτο μὲ τὸ δρεπάνι μου. καὶ τώρα θὰ ἔβλεπα τὸν ἑαυτόν μου νεκρόν.»

—Ὁ Καροῦσος κερδίζων ἕνα φράγκο τὴν ἑβδομάδα.

Ἕνα φράγκο τὴν ἑβδομάδα, βέβαια ὅτι δὲν τὸ κερδίζει σήμερον ὁ Καροῦσος ὁ διασημότερος τῶν τενόρων, ἀλλὰ πρό τινων ἐτῶν, ὅταν ἔψαλλε εἰς τὸν χορὸν μιᾶς ἐκκλησίας τῆς Νεαπόλεως ἐν Ἰταλίᾳ ἀκριβῶς μὲ ἕνα φράγκο τὴν ἑβδομάδα. Ἡ Καροῦσος ὁ ὁποῖος ἠσθάνετο ἀκατάσχετον κλίσιν εἰς τὸ ἆσμα δὲν ἔλαβε ἐνθαρρύνσεις εἰς τὴν νεότητά του. Ὁ πατήρ του, ὁ ὁποῖος ἦτο μηχανικός, ἤθελε νὰ τὸν πείσῃ νὰ λάβῃ ἄλλην ἀσχολίαν. Τώρα τὸ φράγκο τοῦ Καρούσου ἔγινε **ἓν ἑκατομμύριον** τὸ ὁποῖον κερδίζει ἀνὰ θεατρικὴν περίοδον εἰς τὴν Ἀμερικήν.

—Ποῖος θυσιάζει 200,000 φράγκα τὸ χρόνο ;

Οὗτος εἶναι ὁ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀποθανὼν γενικὸς εἰσαγγελεὺς τῆς Ἀγγλίας Σὲρ Τζὼν Λόουζων Οὐάλτων ὁ ὁποῖος προτοῦ δεχθῇ τὴν θέσιν ἐκέρδιζεν λίρας ἀγγλικὰς 15,000 τὸ ἔτος ἤτοι 375,000 φράγκα, διότι δὲν ὑπῆρχε σχεδὸν μεγάλη δίκη εἰς ἣν νὰ μὴ προσλαμβάνετο ὡς δικηγόρος. Διορισθεὶς Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς ἀπελάμβανεν μισθὸν μόνον 175,000 φρ., οὕτως ὁ Σὲρ Τζὼν ἐθυσίαζε 200,000 !

—Ἡ Πάττι δὲν ἐφοβεῖτο τοὺς ποντικούς.

Εἰς τὰς ἀναμνήσεις του περὶ τῆς «Βασιλίσσης τοῦ ἄσματος» ὁ κ. Λάβιλλυ διηγεῖται μίαν διασκεδαστικὴν ἱστορίαν ποντικῶν ποῦ συνέβη εἰς τὴν Πάττι εἰς τὴν Φιλαδέλφειαν. Ἡ ὑπηρέτριά της εἶχεν ἀκριβῶς ἑτοιμάσει τὸ κρεββάτι διὰ τὴν μεγάλην ἀοιδόν, ὅτε αἰφνιδίως ἐξῆλθον ἐκ τῶν σινδώνων καμμιὰ μισή δουζίνα ποντικῶν. Ἡ *ντίβα* δὲν ἐφοβήθη ποσῶς. Ἐφάνη μάλιστα σὰν νὰ διεσκέδαζε μὲ τὴν θέαν των, καὶ ἔβαλε κάμποσα γλυκύσματα στὸ πάτωμα διὰ νὰ δειπνίσουν οἱ ποντικοί· Ἔπειτα ἐπῆγε νὰ κοιμηθῇ· Τὸ πρωὶ ἐξυπνήθη αἰφνιδίως ἀπὸ κάτι τι ποῦ τῆς δάγκανε τὸ ἀριστερὸ αὐτί. Ἦτο ἕνα ἀπὸ τοὺς φίλους της ποντικούς. Εὐτυχῶς ἡ Πάττι δὲν ἔπαθε τίποτε ἀλλὰ τὸ διασκεδαστικὸν ἐπεισόδιον δὲν εἶχε τελειώσει ἐδῶ. Οἱ ἀγγλοσάξωνες ἔχουσι ἀρκετὸν χιοῦμορ, καὶ οἱ ἀμερικανοὶ ἐδιασκέδασαν ἀρκετὰ διὰ κάμποσες ἡμέρες μὲ τὸ ἐπεισόδιον τῶν ποντικῶν, καὶ ἡ Πάττι ἐλάμβανε σωρὸ δώρων... ἀπὸ τσάκες καὶ παγίδες...

—Τέσσαρα κτυπήματα... ἀντὶ κώδωνος.

Ὁ Γκούδβιν, ὁ ἀμερικανὸς ἠθοποιὸς ἐδιηγήθη μίαν φορὰν τὸ ἑξῆς ἐπεισόδιον τὸ ὁποῖον τοῦ συνέβη εἰς τὴν Τουρκίαν εἰς ἕνα χαμάμη.

«Ὁ ἄνθρωπος ποῦ μὲ ἔτριβεν εἰς τὸ λουτρὸν ἦτο εὐρωστότατος. Μὲ ἔρριψε εἰς τὸ πάτωμα μὲ ἔτριψε, μὲ ἔσπρωξε, μὲ ἐγρονθοκόπησε μὲ ἐζύμωσε ὅσο ἤθελε μὲ ὅλην τὴν ἐπισημότητα. Τέλος πάντων ὅταν ἐτελείωσαν τὰ βάσανά μου καὶ ἤμουν ὄρθιος καὶ ἔμελλον νὰ περιβληθῶ τὸ σεντόνι, ὁ ἄνθρωπος μου ἔρχεται ὄπισθέν μου καὶ μὲ ὅλη τὴ δύναμί του μοῦ καταφέρνει τέσσαρα ἠχηρὰ κτυπήματα εἰς τὴν γυμνή μου πλάτην. «Τί διάβολο κάνετε ; τοῦ εἶπα ἀσθμαίνων.» «Μὴ τὸ πάρετε, διὰ προσβολή, ἀφέντη, εἶναι διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ διευθυντὴς τοῦ χαμάμη ὅτι ἐτελείωσα καὶ εἶμαι ἕτοιμος διὰ ἄλλον πελάτην. Βλέπετε, δὲν ἔχομεν κώδωνας ἐδῶ.»

—Ταχύτητα τραίνων !

Ἕνας Ἀμερικανὸς καὶ ἕνας Ἄγγλος συνεζήτουν ζωηρὰ περὶ τῆς ταχύτητος τῶν σιδηροδρόμων τῆς χώρας των.

Ὁ ἄγγλος ἔλεγεν.

Ἐὰν θέλῃς νὰ καταλάβῃς ταχύτητα ἔλα νὰ ἰδῇς τὰ τραῖνα μας· οἱ πάσσαλοι τοῦ τηλεγράφου, καθὼς διαβαίνεις μὲ τὸ τραῖνο σοῦ φαίνονται τόσο σιμά, σὰν τὰ δόντια τῶν κτενῶν.»

Καὶ ὁ ἀμερικανὸς ἀπήντησεν.

«Δὲν σοῦ λέγω· ἔχετε ἀρκετὴ ταχύτητα, μὰ ἡμεῖς ἔχομεν καλήτερα ἀκόμα. Μία μέρα ἐπήγαινα στὸ Κικάγω καὶ ἅμα σφύρηξε τὸ τραῖνο διὰ νὰ φύγῃ, ἔβγαλα τὸ καπέλλο μου διὰ νὰσπασθῶ τὴν γυναῖκα μου, καὶ ἀντὶς εὑρέθηκα νὰ φιλήσω τὴν οὐρὰν μιᾶς ἀγελάδος. Στὸ διάστημα εἴχαμε κάμει 10 μίλια! καταλαβαίνεις λοιπὸν ταχύτητα ;

— Δὲν βγαίνει νόημα... ἄρα ποίησις !

Ἕνας διάσημος δημοσιογράφος εἶχε τελειώσῃ ἕνα κύριον ἄρθρον μὲ ἓν ὑψηλὸν ἐπίλογον. Ἀλλ' ὁ τυπογράφος κατέστρεψε ὅλην τὴν ἐντύπωσιν τυπώσας αὐτὸν κομμένον σὰν νὰ ἦσαν στίχοι. Ὁ δημοσιογράφος μετέβη ὀργισμένος εἰς τὸν διευθυντὴν ὁ ὁποῖος ἔκραξε τὸν τυπογράφον διὰ νὰ ἐξετάσῃ πῶς συνέβη τὸ λάθος.

Ἰάνκιν, εἶπεν ὁ διευθεντὴς σεῖς ἐστοιχειοθετήσατε τὸ ἄρθρον ;

«Ναί, κύριε, εἶπεν εἷς ἐργάτης τῆς παλαιᾶς σχολῆς.» Εἶχα πρῶτα διαβάσῃ τὴν περίοδον ἀπὸ ὅλες τὲς μερὲς καὶ δὲν ἔβγαζα νόημα· ἐσκέφθηκα ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶνοι ποίημα καὶ τὸ δημοσίευσα σὰν στίχους !

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΠΙ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΝ ΛΕΓΟΜΕΝΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Διάλεξις τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Κούσουλα ἐν Πειραιεῖ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἀφοῦ, ὡς εἴδομεν, δραστηριώτερος διεπλάσθη ὁ πνευματικὸς βίος τῶν Γερμανῶν διὰ τῶν ἱδρυθέντων Πανεπιστημίων καὶ ὁ μὲν *Θωμάσιος* κατέστησε τὴν μητρικὴν γλῶσσαν ὄργανον τῆς ἀπὸ τῆς ἕδρας διδασκαλίας, ὁ δὲ *Οὐόλφιος* ἐξέτεινε τὴν δύναμιν τῆς φιλοσοφίας εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς ἐπιστήμης, τότε ἐφάνησαν καὶ κραταιοὶ προστάται τῆς τοῦ πνεύματος ἐλευθερίας, οἷος ὁ Φρειδερῖκος ὁ Β' καὶ ἄλλοι Γερμανοὶ ἡγεμόνες δι' ὧν σφόδρα ἐπεδωκεν ἐπὶ τὸ βέλτιον ὁ Γερμανικὸς λαός, καὶ ἔχομεν πλέον κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἀκμάζουσαν ἐθνικὴν φιλολογίαν ἐν Γερμανίᾳ. Αὐτὸς ὁ *Μαρτῖνος Λούθηρος* διὰ τῆς μεταφράσεως τῆς ἱερᾶς Βίβλου ἐθεμελίωσε τὴν ὑπεροχὴν τῆς διαλέκτου τῆς ἄνω Γερμανίας· κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 16ου αἰῶνος ἐκδηλοῦται τὸ πάτριον πνεῦμα τῶν Γερμανῶν εἰς ἄσματα, μυθιστορήματα καὶ χρονικά· κατὰ δὲ τὸν 17ον αἰῶνα ἡ ἀκμάζουσα *Σιλεσιακὴ σχολὴ* συγκαταμιγνύει γνώσεις ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐνδόξου φιλολογίας καὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐξ οὗ ἐπηκολούθησεν ἡ ἔντεχνος διάπλασις τῆς Γερμανικῆς γλώσσης.

Ἐν τῇ **ποιήσει** τῶν Γερμανῶν πλὴν τοῦ μεταρρυθμιστοῦ Λουθήρου τοῦ ἀριστοτέχνου περὶ τὴν λέξιν καὶ κραταιοῦ ποιητοῦ ἑπονται οἱ *Ζβίγγλιος* καὶ *Οὐλερῖχος Οὔττενος* οὐχὶ διάσημοι, ὅσον ὁ *Πφιξίγγιος*, ὁ μυθοποιὸς *Οὐάλδις*, ὁ *Χὰνς Σάξιος*, ὁ *Ἰωάννης Φίσχαρτος*, ὁ πικρὸς σκώπτης τῶν μωριῶν τῆς ἐποχῆς του, ὁ *Μαρτῖνος Ὀπότιος*, ὁ ἱδρυτὴς τῆς *Σιλεσιακῆς ποιητικῆς σχολῆς* γενόμενος διὰ τῶν λυρικῶν καὶ διδακτικῶν αὐτοῦ ποιημάτων τὸ ὑπόδειγμα πολλῶν μεταγενεστέρων (1597—1639), ὁ *Φρέμιγγος* λυρικός, ὁ *Παῦλος Γεράρδος*, ὁ *Ἀγερδίνιος*, ὁ *Ἄλλερος*, ὅστις ἐξυμνήθη καὶ ἐθαυμάσθη ὑφ' ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, ὁ *Γέλλερτος*, ὁ *Κλοπστόκιος* (1724—1803), ὅστις ἀνεδείχθη δόκιμος, ὅτε ἐξέδωκε τὰς λυρικὰς ᾠδάς, τῶν ὁποίων τὸν ρυθμὸν ἐδανείσθη παρὰ τῶν Ἑλλήνων, οὗτοι πάντες ἐπενήργησαν διὰ τῆς γλώσσης των καὶ διὰ τῶν μεγαλοπρεπῶν θεμάτων τῆς ποιήσεώς των περὶ φιλοπατρίας, περὶ θρησκείας κλπ. ἐπὶ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ.

Πλεῖστοι εἶνε οἱ διαπρέποντες ποιηταὶ κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα ἐν ταῖς τότε συστάσεις ποιητικαῖς ἑταιρείαις ἐν *Ἀμβούργῳ*, *Λειψίᾳ* καὶ ἐν *Ἄλλῃ*, ὧντινας ἐμνημονεύσαμεν, καὶ οἵτινες ἐξύψωσαν τὸ πνεῦμα τῶν Γερμανῶν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ συνόλου ἔθνους ὅσον ὁ μέγας *Λεσίγγιος* (1729—1781), ὅστις διὰ τοῦ περιφήμου «Λαοκόοντος», διὰ τῶν φιλολογικῶν ἐπιστολῶν του καὶ διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τοῦ θεάτρου ὑπῆρξεν ὁ εἰσηγητὴς νέας περιόδου τῆς Γερμανικῆς κριτικῆς. Διὰ τοῦ *Λεσσιγγίου*, *Ἐρδέρου*, *Βειλάνδου*, *Γοιθίου* καὶ *Σχιλλέρου* ἡ Γερμανικὴ φιλολογία ἐπλουτίσθη διὰ πολλῶν καὶ παντοδαπῶν θησαυρῶν, ἡ δὲ Γερμανικὴ γλῶσσα ἀπέκτησε μεγάλην εὐκαμψίαν καὶ παράστασιν ἀκριβῆ. Οὗτοι εἶνε οἱ μετενεγκόντες τὰς ἰδέας καὶ δόξας τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν νέων ἀλλοδαπῶν φιλολογιῶν εἰς τὸν Γερμανικὸν κόσμον.

Παρὰ τοὺς μνημονευθέντας οὐχ ἧττον ἄξιοι λόγου εἶνε καὶ ἄλλοι πολλοὶ εὔστοχοι ποιηταὶ καὶ δόκιμοι τοῦ λαοῦ διδασκαλοι, οἵτινες προήγαγον τὰ ἤθη τῶν Γερμανῶν καὶ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν εἰς τὴν ἐντέλειαν κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου μάλιστα διὰ μεγάλης σειρᾶς ποιητῶν μαρτυρεῖται ἡ δραστηρία κίνησις καὶ ἡ πρόοδος τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους. Περὶ τοὺς χρόνους περίπου τούτους ἀνεπτύχθη καὶ τὸ *δρᾶμα*, ἀφοῦ κατὰ τοὺς προηγηθέντας αἰῶνας διήνυσε νηπιώδη βίον ὅλως· ἄριστον παράδειγμα δραματικοῦ ποιητοῦ ἐπὶ ἕνα αἰῶνα ἐθεωρεῖτο ὁ *Ἀνδρέας Γρύφιος* (1664), οὗτινος τὰ δράματα ἦσαν ἀνυπέρβλητα, διακρινόμενα διὰ τε τὴν καλὴν διάταξιν καὶ διὰ τὴν ὡραίαν γλῶσσαν. Μετὰ ἑκατὸν ἔτη ὁ *Γοτσχέδιος* ἐμφανισθεὶς ὡς μιμητὴς τῆς Γαλλικῆς δραματικῆς διατάξεως ἐκαινοτόμησεν, ὁ δὲ *Λεσσίγγιος* ἀποκρούσας τὴν Γαλλικὴν στιχουργίαν εἰσήγαγε τὸν πεζὸν λόγον· ἀλλ' οἱ ἀνυψώσαντες εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἐντέχνου τελειότητος τὴν τραγῳδίαν ἦσαν ὁ *Γοίθιος* καὶ ὁ *Σχίλλερος*.

* * *

Καὶ ὁ **πεζὸς λόγος** πρωΐμως ἀνεπτύχθη ἐν Γερμανίᾳ πολὺ πρότερον τῶν λοιπῶν ἐθνῶν, ἐξαιρουμένης τῆς Ἰταλίας, εἰς ἣν πρωϊμώτατα ἐνεφανίσθησαν ὁ *Βοκκάκιος*, ὁ *Μακκιαβέλης* καὶ ὁ *Γουϊκιαρδῖνος*, οἵτινες κατ' διέπλασαν τὸν πεζὸν λόγον τοῦ Ἰταλικοῦ ἔθνους. Εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ Γερμανικοῦ πεζοῦ λόγου πολὺ συνετέλεσεν ὁ *Μαρτῖνος Λούθηρος* διά τε τῆς ρηθείσης Ἱερᾶς Βίβλου καὶ διὰ πολλῶν ἄλλων συγγραμμάτων. Ἀλλὰ καὶ ὁ *Δύρερος* (1528), ὁ *Καντζόβιος* καὶ ὁ *Τσοῦδις* ἔγραψαν εἰς γλῶσσαν ἱκανῶς ἰσχυρὰν καὶ εἰς ὕφος καθαρόν, ὡς καὶ ὁ *Ἄρνδιος* εἰς ἁπλῆν καὶ συγκινητικὴν γλῶσσαν τὸν ἀληθῆ χριστιανισμόν. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι καὶ οἱ ποιηταὶ συνεβάλλοντο εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ πεζοῦ λόγου, ἀλλὰ προπάντων οἱ ἱστοριογράφοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρόδρομοι τῆς μεγάλης ἀναπτύξεως αὐτοῦ κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα δύνανται νὰ θεωρηθῶσι πολλοὶ ἐξ ὧν ὁ *Μακόβιος* καὶ *Γοτσχέδιος* (1700) καὶ ἄλλοι, οἵτινες μετὰ καλλιεπείας ἐξέθεσαν τὰς ἰδέας αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ πάντας οἱ διακεκριμένοι ἐκ τῶν σοφῶν *Κάντιος*, *Ἄμαννος*, *Βιγκελμᾶνος*, ὁ πατὴρ τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης, ὁ ἐκφράσας διὰ γλώσσης λαμπρᾶς καὶ ἐνθουσιώδους τὰς περὶ τοῦ καλοῦ δόξας αὐτοῦ, ὁ *Λεσσίγγιος*, ὁ *Νικολάη* ὁ *Μενδελσὼν* καὶ λοιποί, ὧν τὰ ὀνόματα μεγάλα καὶ σεβαστὰ ὄντα σφόδρα τιμῶσι τὸ Γερμανικὸν ἔθνος. Ἐξ ὅσων περὶ Γερμανῶν εἴπομεν δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ τις, ὅστις νὰ πιστεύῃ πλέον ὅτι οἱ Γερμανοὶ διὰ τῶν ἀγώνων, οὓς ὑπὲρ τῶν κλασσικῶν σπουδῶν κατέβαλον, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν φιλολογίας, μετεβλήθησαν εἰς Ἀθιγγάνους. Ἀλλ' ἐπίσης ὅλως ἀσύστατος ἀποδεικνύεται καὶ ὁ ἕτερος ἰσχυρισμὸς αὐτῶν ὅτι ὁ κλασσικισμὸς καταστρέφει τὰ ἔθνη, ἀφοῦ τοὐναντίον ἡ Γερμανία ἀκμὴν καὶ πρόοδον ἐσημείωσε διὰ τῶν κλασσικισμῶν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Ο "ΑΙΓΦΕΛ,,
Σ. ΜΠΡΟΧΩΡΗ
— Ὁδὸς Πειραιῶς —

Ἄκρα καθαριότης καὶ ἀντισηψία.
Ὅλα τ' ἀρωματικὰ εἴδη καὶ τοῦ καλλωπισμοῦ.

Η ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΙΛΙΣΣΟΝ ΕΘΝΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ

ΠΑΡΙΣΗΣ ΜΠΕΛΛΕΝΗΣ

Ὁ ἐνθουσιώδης καὶ φιλόπατρις ὁμογενὴς τῆς Αἰγύπτου, τῇ γενναιοδώρῳ τοῦ ὁποίου χορηγίᾳ ἱδρύθη ἡ παρὰ τὸν Ἰλισσὸν Σκοπευτικὴ Σχολή.

Η ΣΚΟΠΟΒΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΑΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ λήξαντος ἔτους ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς κ. Σ. Ε Στάης, πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ὑπέβαλεν πρότασιν ὅπως ἀναλάβῃ αὕτη τὴν πρωτοβουλίαν τῆς εἰσαγωγῆς ἐν τοῖς σχολείοις τοῦ Κράτους τῆς σκοποβολίας ὡς μαθήματος ὑποχρεωτικοῦ, συμφώνως τῷ νόμῳ τοῦ 1899 περὶ γυμναστικῆς καὶ γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν ἀγώνων.

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, καὶ τὰ μέλη αὐτῆς ἐνέκριναν τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ ἀνέθηκαν τὴν περαιτέρω μελέτην εἰς ἐφαρμογὴν τῆς προτάσεως τῷ κ. Σ. Ε. Στάη.

Ἐκ παραλλήλου ὁ Σύλλογος πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων ἐμελέτα καὶ ἠσχολεῖτο πρὸς πραγμάτωσιν τῆς αὐτῆς ἰδέας. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ μάλιστα ἔγκριτος ὁμογενὴς κύριος Ι Ἀθανασάκης εἶχεν ἤδη προβῇ εἰς διαβήματα πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ἀναγκαίου χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς ἵδρυσιν κτιρίου σχολῆς σκοπευτικῆς.

Μετὰ κοινὴν συνεννόησιν τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Α. Βικέλλα, Γ. Δροσίνη, Ι. Ἀθανασάκη καὶ Σπ. Ε. Στάη ἐξευρέθη τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν, προσφερθὲν παρὰ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ὁμογενοῦς κυρίου **Παρίση Μπελλένη**, *καὶ κατηρτίσθη μικτὴ ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη κατηρτίσθη ὑπὸ τῶν κ. κ. Σ. Ε. Στάη, Π. Σκουζέ, Ἀναστασίου Μεταξᾶ, Γ. Δροσίνη. Ι. Ἀθανασάκη καὶ Π. Πρωτοπαπαδάκη.*

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἧς πρόεδρος ἐξελέγη ὁ κ. Σ. Ε. Στάης καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Δροσίνης, ἀνέθηκε τὴν ἐκπόνησιν τοῦ σχεδίου τῆς Σκοπευτικῆς Σχολῆς εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀρχιτέκτονα κ. Α. Μεταξᾶν, εὐγενῶς ἀναλαβόντα καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ σχεδίου καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς οἰκοδομῆς. Περὶ τὸ τέλος τοῦ λήξαντος ἔτους ἡ Σκοπευτικὴ Σχολὴ ἦτο πλήρης πρὸς παράδοσιν, ἡ ὁποία ὅμως ἀνεβλήθη, κατ' ἐπανάληψιν, ἕνεκα τῆς ἀνωμάλου ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως.

Τὴν εἰσαγωγὴν τῆς σκοποβολίας ὡς μαθήματος ὑποχρεωτικοῦ ἐν τοῖς σχολείοις τοῦ Κράτους ἐνέκρινεν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἀκπαιδεύσεως διὰ Β. Διατάγματος ἄρτι ἐκδοθέντος.

Κατὰ τὸ σχετικὸν τοῦτο ἔτος ἡ διδασκαλία αὕτη θὰ εἰσαχθῇ ὡς μάθημα ὑποχρεωτικὸν ἐν τῷ Διδασκαλείῳ Ἀθηνῶν ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Γυμναστικῶν, ἐν τῷ Ἀκαδημαϊκῷ Γυμναστηρίῳ καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέραις τάξεσιν τῶν Γυμνασίων καὶ ταῖς ἐμπορικαῖς σχολαῖς.

Ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἀνετέθη δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς εἰς τὸν κ. Γ. Ἀντωνόπουλον.

Κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον τῆς Βουλῆς θὰ εἰσαχθῇ νομοσχέδιον, δι' οὗ θὰ ἐπιβάλλεται ὡς μάθημα ὑποχρεωτικὸν ἡ διδασκαλία τῆς Σκοπευτικῆς καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων, τοὺς ἄγοντας τὸ ἑνδέκατον καὶ δωδέκατον ἔτος, διότι ὁ ἐν ἰσχύϊ νόμος περὶ γυμναστικῆς προβλέπει περὶ εἰσαγωγῆς αὐτῆς μόνον ἐν τοῖς σχολείοις τῆς μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Οὕτω ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος θὰ γυμνάζωνται ἐν τῇ σκοποβολίᾳ ἐτησίως ἀγδοήκοντα χιλιάδες ἑλληνοπαίδων.

Η ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΟΥ ΙΛΙΣΣΟΥ

Ὡς δι' ὀλίγων ἠγγείλαμεν εἰς τὸ τελευταῖον ἡμῶν φύλλον μετὰ πάσης ἐπισημότητος ἐπανηγυρίσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῆς παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ἄρτι ἱδρυθείσης Μπελλενείου Σκοπευτικῆς Σχολῆς τὴν προπαρελθοῦσαν Πέμπτην. Ἡ παρατιθεμένη φωτογραφία ἐλήφθη καθ' ἣν στιγμὴν ἐψάλλετο ὁ ἁγιασμὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου. Ἀριστερᾷ ἐπὶ τῆς ἐξέδρας φαίνονται ὁ Διάδοχος μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας, οἱ βασιλόπαιδες Γεώργιος, Νικόλαος καὶ ὁ ἐπίδοξος Διάδοχος Γεώργιος. Δεξιᾷ δὲ ὁ πρωθυπουργός, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Λεβίδης μετὰ τῆς δεσποινίδος θυγατρός του Μαρίας, οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Καλογερόπουλος καὶ Στεφανόπουλος, ὁ δήμαρχος κ. Σ. Μερκούρης, ὁ κ. Σ. Λάμπρος Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπ. Ἀγώνων, ὁ κ. Στάης, ὁ κ. Στρέϊτ, ὁ κ. Βαλαωρίτης κ.λ. κ.λ. Κάτω δὲ οἱ μαθηταὶ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ γυμνασίων.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ ἐξεφώνησεν ἀληθῶς ἐμπνευσμένον λόγον ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ Σκοπευτηρίου ἐπιτροπῆς κ. Σ. Στάης, ὃν δημοσιεύωμεν ἀμέσως κατωτέρω. Μεθ' ὃ εἰσῆλθον πάντες εἰς τὴν αὔθουσαν τῆς Σκοποβολῆς ὅπου τὴν πρώτην βολὴν ἔρριψεν ὁ υἱὸς τοῦ Διαδόχου, ὁ Διάδοχος ἐπιτυχὼν τοῦ σκοποῦ καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν κεκλημένων καὶ ἡ σημὴ τελετὴ ἔληξε περὶ τὴν 3 μ. μ. Ὀλίγας ὡραίας λέξεις εἶπε καὶ ὁ κ. Βικέλας περὶ τοῦ σκοπευτικοῦ ἐπάθλου, ὅπερ προσφέρει ὁ Σύλλογος τῶν Ὠφελίμων Βιβλίων.

*
* *

Ἰδοὺ ὁ πλήρης ὕψους ἐθνικοῦ καὶ στρατιωτικῶν ἀληθειῶν εὔγλωττος λόγος τοῦ κ. Στάη περιστραφεὶς περὶ τοὺς δύο ἀληθινοὺς πόλους τῆς πραγματικῆς στρατιωτικῆς μορφώσεως καὶ ὀργανώσεως τοῦ Ἔθνους τὴν βραχυτάτην θητείαν, ὑπὲρ ἧς ἀπὸ ἐτῶν ὑπερμαχεῖ ἡ «Ἀλήθεια» καὶ τὴν ἐκλαΐκευσιν τῆς σκοποβολῆς. Ὁ κ. Στάης ἐτόνισεν αὐτόχρημα ὕμνον εἰς τὰς δύο ταύτας ἰδέας, αἱ ὁποῖαι κατ' ἀνάγκην θὰ ὑπάρξωσιν ἡ βάσις τοῦ Στρατιωτικοῦ ἡμῶν οἰκοδομήματος. Ἀλλ' ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ κ. Στάη δημοσιεύομεν αὐτὸν ὧδε ὁλόκληρον ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι παρέχομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ἐθνικὸν ἐντρύφημα.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΤΑΗ

Ὑψηλότατε,

Ἱερὰ ἀληθῶς καὶ εὐλογητὴ εἶνε ἡ πανηγυρικὴ αὕτη ὥρα, καθ' ἣν τελοῦμεν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, τοῦ περιθάλποντος ἐν τῇ ἡγεμονικῇ Αὐτοῦ καρδίᾳ τοὺς εὐγενεστάτους πόθους καὶ τὰς τιμαλφεστάτας ἐλπίδας τοῦ Πανελληνίου, τὰ ἐγκαίνια τῆς Προτύπου Σκοπευτικῆς Σχολῆς, τῆς ἀνεγερθείσης πρωτοβουλίᾳ μὲν τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς ὑμετέρας Ὑψηλότητος ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων καὶ τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων, τῇ φιλοτίμῳ δὲ χορηγίᾳ τοῦ φιλοστόργου τῆς Πατρίδος τέκνου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἑλληνικωτάτου κ. Παρίση Μπελλένη.

Ἡ Σχολὴ αὕτη, Ὑψηλότατε, *μέλλει νὰ εἶνε ἡ ἀφετηρία καὶ ὁ πρόδρομος τῆς καθολικῆς ἀσκήσεως τῶν ἑλληνοπαίδων* εἰς τὴν ἐπὶ σκοπὸν βολήν.

Ἡ ἄσκησις αὕτη εἶνε ὁμολογουμένως ἐκ τῶν πρώτων κεφαλαίων τῆς καθόλου ἐθνικῆς παιδεύσεως καὶ ἐκ τῶν θεμελιωδῶν καθηκόντων παντὸς πολίτου ἐλευθέρου, ἔχοντος συνείδησιν τῆς ὑψηλῆς εὐθύνης πρὸς τὴν Χώραν αὐτοῦ.

Αἱ Σκοπευτικαὶ Σχολαί, Ὑψηλότατε, αἵτινες ὡς ἐκ φυτωρίου πρόκειται νὰ βλαστήσωσιν ἐκ τῆς σήμερον ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἐγκαινιζομένης, θ' ἀποθῶσιν οἱονεὶ γόνιμοι ἀπόστολοι καὶ διαπρύσιοι κήρυκες τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα μεγάλου καθήκοντος.

Θὰ διδάσκωσι τὰ τέκνα τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων, πρὶν ἢ ταῦτα εἰσέλθωσιν εἰς τὴν ἀνδρικὴν παλαίστραν τοῦ στρατῶνος, ὅτι ἡ τῆς πατρίδος ἄμυνα δὲν εἶνε καθῆκον καὶ βάρος ἐκ τῶν κοινῶν, ἀλλὰ τὸ ἱερώτερον καὶ τὸ εὐγενέστερον τῶν καθηκόντων.

Θὰ ἐμπνέωσι τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον τοῦτο εἶνε θυσία εὐφροσύνης καὶ εὐαγὴς ὀφειλομένη οὐ μόνον εἰς τοὺς σεπτοὺς τάφους τῶν προγόνων ἡμῶν, ἐξ ὧν ἀναβλύζει αἰώνια ζωὴ καὶ δόξα, οὐ μόνον εἰς τὸ ὑπέροχον τοῦτο ἔδαφος τῆς εὐκλείας καὶ τῆς εὐγενείας τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐνδελεχῶς ζωπυρουμένην ψυχὴν τῆς παρασκευαζομένης μεγάλης Ἑλλάδος, τῆς θυγατρὸς ταύτης τῶν φώτων, τῆς λαβούσης οὐρανόθεν τὴν προνομίαν νὰ ζῇ ἐν τῷ κόσμῳ ἄφθαρτος καὶ ἀθάνατος.

Οἱ καιροὶ ἐναλλάσσονται, καὶ μετ' αὐτῶν ἀλλοῖα κατὰ περιόδους ἐπιβάλλονται ἐφόδια καὶ μέσα πρὸς τὸν τελικὸν σκοπὸν τῆς ἀμύνης τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους τῆς Πατρίδος καὶ τῆς φυλετικῆς τοῦ Ἔθνους ἀποστολῆς.

Οἱ πάλαι ποτὲ ἀγῶνες περὶ τὸ Κεόνιον καὶ τὴν Ἄλτην τὴν ἱερὰν καὶ τὴν ὅλην Ἑλληνικὴν Γῆν, πρὸς παρασκευὴν ἀνδρῶν ψυχῇ τε καὶ σώματι ἀρτίων, δὲν ἐπαρκοῦσιν ὑπὸ τὰς συγχρόνους συνθήκας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ τελικοῦ ἡμῶν σκοποῦ.

Πρὸς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ, ὡς ἐπιβάλλουσιν αἱ πρόοδοι τῆς ἐπιστήμης, καὶ ἡ στρατιωτικὴ προπαίδευσις τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Ἡ βραχυτάτη στρατιωτικὴ θητεία, ἥτις ὑπαγορεύεται σήμερον ἀπανταχοῦ ὑπό τε τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων καὶ τῶν ἄλλων κοινωνικῶν περιστάσεων, ἐπιβάλλει, μάλιστα παρ' ἡμῖν, τὴν ἐν τοῖς Σχολείοις στρατιωτικὴν προπαίδευσιν, ἐπερειδομένην κυρίως ἐπὶ τὴν ἀδιαίρετον τριάδα τῆς πειθαρχίας, τῆς γυμναστικῆς καὶ τῆς σκοποβολίας, ὡς ἐπὶ θεμελίου καὶ ἐπιστεγάσματος ὁλοκλήρου τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν οἰκοδομήματος.

Ἕνεκα τῶν μακροτίμων ἐθνικῶν ἡμῶν περιπετειῶν καὶ τῆς ἀναποδράστου διασπορᾶς τοῦ ἡμετέρου γένους, ὀλίγοι ὄντες συγκριτικῶς τὸν ἀριθμόν, ἔχομεν ἡμεῖς ἰδίᾳ, εἴπέρ τις καὶ ἄλλος, τὴν ἀνάγκην καὶ τὸ συμφέρον νὰ ἀντισηκώσωμεν τὸ ἡμέτερον τοῦτο μειονέκτημα καὶ νὰ ἀναπληρώσωμεν τὴν κινδυνώδη ταύτην ἔλλειψιν διὰ τῆς συστηματικῆς ἀσκήσεως συμπάσης τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος εἰς τὴν σκοπευτικὴν δεξιότητα, δ' ἧς μόνον δύναται νὰ γίνῃ ἔμπρακτος ἀλήθεια ἡ πατροπαράδοτος ὑποθήκη : **Πᾶς πολίτης Ἕλλην ἔστω στρατιώτης ἅμα καὶ ἄριστος σκοπευτής.**

Δὲν εἶνε μόνον, Ὑψηλότατε, τῆς μεγάλης ἡμῶν ἱστορίας δίδαγμα ἀπὸ τοῦ ἐν Μαραθῶνι τροπαίου ἕως τῶν ἐν Κρήτῃ προσφάτων ἡρωϊκῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου τελουμένης ἀκαινίσεως τῶν στρατιωτικῶν πραγμάτων φωτεινὸν μάθημα, ὅτι ἡ περὶ τὸ βάλλειν ἐμπειρία εἶνε ἐκ τῶν κυριωτάτων στοιχείων τοῦ νίκην θηρεύοντος στρατιώτου, εἶνε οὐσιωδέστατον ἐφόδιον αὐτοῦ, *εἶνε πηγὴ θάρρους καὶ πίστεως, ἐπιτόνιον δὲ συγχρόνως καὶ τῶν νεύρων καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.*

Διὰ τῆς μεθοδικῆς ταύτης ἀσκήσεως καὶ τῆς ἐν τῇ εὐστοχίᾳ ὑπεροχῆς οἱ ὀλίγοι γίνονται δαιμονίως πολλοί, ἡ ὁρᾷ αὐξάνεται εἰς λεγεῶνα, ἡ χεὶρ μεταβάλλεται εἰς πολυχειρίαν καὶ ἡ μονὰς ὡς διὰ μαγείας θαυματουργοῦ, εἰς πληθὺν καὶ **εἰς νέφος πολέμιον**, κατὰ τὸν ποιητήν.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀπολυτρώσεως τῶν πατέρων ἡμῶν πολλάκις τὴν ὑπεροχὴν προσέδιδεν ἡ σκοπευτικὴ δεινότης, διότι σπανίως ἠστόχουν αἱ σφαῖραι, ὧν τὴν ἀντήχησιν ἐπανελάμβανον οἱ Ἑλληνικοὶ βράχοι.

Ἔναυλον εἰσέτι καὶ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν εἶνε τὸ πρό τινος χρόνου ἐν ἀπομεμακρυσμένῃ χώρᾳ τελεσθὲν κατόρθωμα λαοῦ ἡρωϊκῶς ἀγωνισθέντος κατὰ τοῦ τεραστίου γίγαντος τῶν θαλασσῶν, ὅστις βαθέως τρωθεὶς ἐνίκησε μὲν τελευταῖον ἀλλ' ἀφοῦ πρῶτον ἐπένθησε τὴν ἀπώλειαν μυρίων τέκνων ἐπιλέκτων ἕνεκα τῆς περὶ τὸ βάλλειν δεξιότητος τοῦ μικροῦ μὲν ἀλλὰ δαιμονίου αὐτοῦ ἀντιπάλου.

Τὸ πικρὸν ἐκεῖνο μάθημα ἠνάγκασε τὴν ὑπερήφανον Ἀλβιῶνα νὰ καθιδρύσῃ, εὐθὺς ἅμα τῷ πέρατι τοῦ ἀγῶνος, σκοπευτικὰς σχολάς, πρωτοβουλίᾳ τοῦ πρώτου αὐτῆς στρατιώτου, οὗ

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΜΠΕΛΛΕΝΕΙΟΥ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

(*Φωτογραφία κ. Χρήστου Δ. Δημητρακοπούλου*)

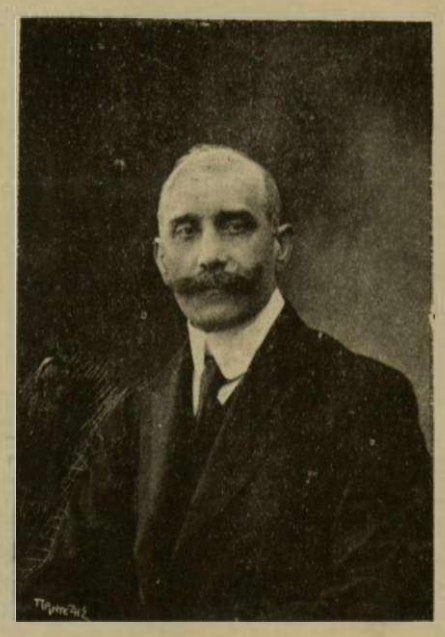

ΣΠ. Ε. ΣΤΑΗΣ

Ὁ ἀγορητὴς τῆς ἡμέρας τῶν ἐγκαινίων

μόνον ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ ἐν ταῖς πλείσταις τῶν κωμῶν, ἀλλὰ δι' ἔλλειψιν χώρου ἱκανοῦ ἐντὸς τῶν μεγαλοπόλεων καὶ ἐπ' αὐτῶν ἔτι τῶν στεγῶν, ὡς ἔπραξε νεωστὶ ὁ Δοὺξ τοῦ *Connaught*, ἐγκαινίσας ἐν τῇ στέγῃ τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου τοῦ Λονδίνου Σκοπευτικὴν Σχολὴν ὁμοίαν πρὸς τὴν ἐγκαινιζομένην σήμερον.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο τῶν πρακτικωτάτων Ἄγγλων, οἵτινες εὐλόγως ἀναγνωρίζουσι τὴν πεῖραν σοφωτέραν παντὸς λόγου, ὑπαγορεύει εἰς ἡμᾶς πρὸ πάντων, τοὺς ὀλίγους μὲν καὶ μικροὺς τὸν ἀριθμόν, μεγάλους ὅμως τὰ δικαιώματα καὶ τὰς εὐθύνας, πρός τε τὴν ζῶσαν γενεὰν καὶ πρὸς τὰς ἐπερχομένας, νὰ φροντίσωμεν ὅπως συναγείρωμεν ἁπάσας ἡμῶν τὰς δυνάμεις καὶ ἀσκήσωμεν αὐτὰς ὅσον οἷόν τε λυσιτελῶς πρὸς ἀνάκτησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν κληρονομίας, τῆς ἀπαύστως ἀπειλουμένης δι' ἀκρωτηριασμῶν καὶ σφετερισμῶν ἀποτροπαίων.

Ἡ παρασκευὴ ἀγωνιστῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου καὶ τῶν Ἐθνικῶν παραδόσεων εἶνε ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς ἐγκαινιζομένης ταύτης Σχολῆς, ἥτις λαμβάνει, μετὰ τὰς εὐλογίας τῆς ἐκκλησίας, τὴν μεγάλην χάριν νὰ δεχθῇ τὰς πολυτίμους προτροπὰς καὶ τὰς εὐγενεῖς ἐπινεύσεις τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος.

Παρακαλῶ δὲ Αὐτὴν ὅπως εὐδοκήσῃ καὶ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν πρωτότοκον Αὐτῆς υἱόν, καὶ τῆς πατρίδος πρωτότοκον, νὰ ῥίψῃ τὴν πρώτην τῶν ἐγκαινίων βολήν, ὡς οἰωνὸν ἄριστον καὶ σύμβολον εὐημερίας τῆς Ἐθνικῆς ταύτης παλαίστρας.

Εἴθε δέ, ὦ εὔελπις νεότης, ὁ ἀρήϊος τῆς βολῆς ταύτης συριγμὸς καὶ ὁ ἀντίλαλος τῶν ὅπλων τῶν ἀσκουμένων Ἑλληνοπαίδων νὰ τηρῇ ἐν διηνεκεῖ ἐγρηγόρσει μίαν κρατοῦσαν καὶ κυριάρχον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν ἰδέαν, τὴν τῆς αὐτοθυσίας ὑπὲρ τῆς κοινῆς πάντων μητρὸς, τῆς Ἑλληνικῆς σύμπαντος τοῦ γένους πατρίδος.»

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΘΡΙΑΜΒΟΙ

ΩΚΕΑΝΟΚΡΑΤΩΡ "ΜΩΡΑΪΤΗΣ,,

Ὅταν ἡ «Ἀλήθεια» οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ἐτόνιζεν ὕμνον πρὸς τὸ δαιμόνιον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας τὸ ὁποῖον κατ' ἐξοχὴν ἔβλεπεν ἐνσαρκούμενον εἰς τὴν γιγαντιαίαν ἐθνικὴν ἐπιχείρησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ὑπερωκεανείου Ἑταιρείας εἶχε πίστιν ἀκράδαντον εἰς τὴν δύναμιν τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς τῶν νεοελλήνων ἀργοναυτῶν, οἱ ὁποῖοι τὸ χρυσοῦν δέρας ἠξίωσαν ν' ἁρπάσωσιν ἀπὸ τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ, πρώτιστα δὲ ὅλων τοῦ ἀρχιαργοναύτου Δημητρίου Μωραΐτου, ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ ὁποίου πάνοπλον διὰ τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν νίκην ἐξωλίσθησεν εἰς τὴν θάλασσαν τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον ὁ «Μωραΐτης». Καὶ τότε μὲν ἐλάλει ἡ πίστις καὶ ἡ οἰσιοδοξία. Ἤδη λαλοῦν τὴν χρυσῆν εὐγλωττίαν των οἱ ἀριθμοί. Καὶ οἱ ἀριθμοὶ ἐπικυρώνουν καὶ ἐνιοχύουν ἐκείνην τὴν πίστιν. Διότι οἱ ἀριθμοὶ ἐξαγγέλλουν θριαμβευτικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ «Μωραΐτου» νίκην περιφανεστάτην εἰς τὸν διεθνῆ ἀνταγωνισμὸν τοῦ ἀτέρμονος ὠκεανοῦ.

Στρέψατε τὴν σελίδα καὶ ἴδετε τὸ τρόπαιον τοῦ «Μωραΐτου». Διότι – δὲν εἶνε ἁπλῶς κάτοπτρον ἔαρος αἰωνίου οἰκονομικοῦ —ἀλλ' ἀληθινὸν τρόπαιον νίκης συγκροτεῖ ὁ παρατιθέμενος Ἰσολογισμὸς τῆς Β' ἑξαμηνίας, δηλ. τῆς πρώτης—πρώτης, τῆς ὑπερωκεανείου Ἑταιρίας. Ἐντρυφήσατε εἰς τοὺς ἀριθμούς του καὶ ξεφυλίσσατε τὰς δάφνας του. Εἶναι ὅλαι δάφναι Ἑλληνικαὶ ἀρωματισμέναι ἀπὸ τὴν ἅλμην τοῦ μεγάλου Ὠκεανοῦ! Ὁ Ἰσολογισμὸς ἀναγράφει τρία ὑπερωκεάνεια ταξείδια ἀπὸ Σμύρνης—Πειραιῶς καὶ Νέαν Ὑόρκην καὶ τανάπαλιν, ὅσα ἐξετέλεσεν ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουνίου μέχρι τῶν μέσων Δεκεμβρίου διαπλεῦσαν ἑξάκις αἰσιώτατα τὸν Ὠκεανὸν καὶ τὴν Μεσόγειον καὶ τὸ Αἰγαῖον. Λοιπὸν τὰ τρία ταῦτα ταξείδια ἀπέφεραν ἀκαθάριστα μὲν κέρδη ὑπὲρ τὸ **1,200,000**, *φ.χ. καθαρὰ δὲ ὑπὲρ τὰς* **500,000** *δηλ. ὑπὲρ τὰ 17 ο)ο! καθαρὰ κέρδη Ποία ἄλλη Ἑλληνικὴ ἐπιχείρησις δύναται νὰ καυχηθῇ διὰ παρόμοια καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα; Καὶ δὲν εἶνε τοῦτο μία ἔτι ὀλύμπιος ἀπόδειξις τῆς ἑλληνικῆς θαλάσσινῆς μεγαλοφυΐας καὶ ἓν ἔτι* **ὠκεάνειον** *ἐπιχείρημα ὅτι τῆς Ἑλλάδος ἔστι τὸ βασίλειον τοῦ Ποσειδῶνος; Καὶ τὸ κολοσσαῖον τοῦτο κέρδος ἐπετεύχθη ἀφοῦ κολοσσαῖα ὑπῆρξεν ὡσαύτως ἡ δαπάνη τῆς Ἑταιρίας—οὐχὶ εἰς περιττὰ καὶ ἄσκοπα ἔξοδα, διότι τοιαῦτα δὲν ἐπιτρέπει ἡ ἀμείλικτος διαχείρισις τοῦ κ. Δ. Μωραΐτου — ἀλλὰ εἰς τὸν ἄνετον καὶ σχεδὸν εὐμαρῆ βίον τῶν χιλιάδων μεταναστῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων κατὰ τοὺς διάπλους τοῦ ὠκεανοῦ, διότι πλέον τῶν 223 000 ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν διατροφὴν τῶν μεταναστῶν!*

Ἀλλ' ἡ θριαμβευτικὴ αὕτη ἐπιτυχία τοῦ «Μωραΐτου» κατέδειξεν ἀκόμη πόσον ὁ Ἑλληνικὸς κόσμος ἐδίψα μίαν ἑλληνικὴν σημαίαν, ἡ ὁποῖα νὰ τὸν σκιάζῃ καὶ τὸν ἀκολουθεῖ μεταναστεύοντα εἰς τὴν Ἀμερικήν. Εἶνε ὡς νὰ τὸν ἀκολουθεῖ καὶ τὸν ἐνθαρρύνῃ ὁλόκληρος ἡ πατρίς του εἰς τὴν μακρυνὴν ἐκείνην χώραν. Διὰ τοῦτο ἀθρόοι ἐρρίπτοντο εἰς τὸν «Μωραΐτην» τὸ ἔξοχον σκάφος, προτιμῶντες αὐτὸ παντὸς ἄλλου ξένου, τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον τὰ ξένα ἀτμόπλοια οὐδὲ πόρρωθεν δύνανται νὰ συγκριθοῦν πρὸς τὸν ἀπαράμιλλον καὶ λάμποντα καὶ κολοσσαῖον «Μωραΐτην» τὸν Λεβιάθαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ.

Ὅταν δὲ σὺν Θεῷ μετὰ 1—2 μῆνας καταπλεύσῃ καὶ τὸ δεύτερον ὑπερωκεάνειον τῆς ἰδίας Ἑταιρίας τοῦ κ. Μωραΐτου αἱ «Ἀθῆναι» μεγαλείτερον αὐτὸ καὶ ἐπιβλητικώτερον τοῦ πρώτου, βεβαίως αἱ ξέναι σημαῖαι τῶν ὑπερωκεανείων κατ' ἀνάγκην θ' ἀραιώσουν πολὺ τὰς ἐμφονίσεις των εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας! Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν χρῆμα θὰ παύσῃ νὰ πλουτίζῃ ξένα θυλάκια· τὸ ἑλληνικὸν χρῆμα θὰ μένῃ εἰς Ἑλληνικὰς χεῖρας, θὰ δαπανᾶται εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐξάπλωσιν τῆς Ἐθνικῆς Ναυτιλίας, τῆς Ἐθνικῆς εὐημερίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Δόξης. Αὐτὸ τὸ μέγα ἔργον συντελεῖ ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δημ. Μωραΐτου Ὑπερωκεάνειος Ἑλληνικὴ Ἑταιρία, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ εἶνε ὑπερήφανος.

Η ΣΤΑΦΙΣ ΤΟ ΘΡΕΠΤΙΚΩΤΕΡΟΝ ΦΑΓΗΤΟΝ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΟΣ

Μία ἀγγλικὴ ἐπιθεώρησις δίδουσα τὴν συνταγὴν μιᾶς πουδίγγας μὲ σταφίδα προτάσσει τὰ ἑξῆς, τὰ ὁποῖα μεταφέρομεν πρὸς ἐποικοδόμησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ ὀλιγώτερον χρησιμοποιῶν τὸ κατ' ἐξοχὴν ἑλληνικὸν προϊόν.

Λέγει ἡ ἀγγλικὴ ἐπιθεώρησις.

«Ἡ χειμερινὴ τροφὴ πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ δώσῃ εἰς τὸ σῶμα ἀρκετὴν ζωϊκὴν θερμότητα ἵνα ἀντιμετωπίσῃ τὰς συνεπείας τοῦ καιροῦ καὶ τῆς θερμοκρασίας. Ἡ Κορινθιακὴ σταφὶς ἔχει κατὰ δύο τρίτα τοῦ βάρους της φυσικὴν ζάχαρην, δηλαδὴ τὸ στοιχεῖον ὅπερ ἀκριβῶς ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμὸν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ ψῦχος.

Ἡ Σταφίς, λέγει ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς, εἶναι μικρὸν εἶδος σταφυλῆς τὸ ὁποῖον αὐξάνει ἐπάνω σὲ λεπτὸ κλῆμα τὸ ὁποῖον φυτεύεται μόνον ἐν Ἑλλάδι καὶ ξηραίνεται εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα, ἐκτιθέμενον εἰς τὸν ἥλιον. Ἡ παρασκευὴ τῶν ξηρῶν καρπῶν εἶνε παλαιὰ ὅπως τὰ βουνά. Κάμνει τὴν τροφὴν οἰκονομικήν, καὶ αὐξάνει τὰς θρεπτικάς της ἰδιότητας. Μία λίτρα Κορινθιακῆς σταφίδος ἀπεξηραμμένης εἰς τὸν ἥλιον περιέχει τὴν τροφὴν πέντε λιτρῶν νωπῆς σταφυλῆς. Ἰδοὺ διατί ἡ Κορινθιακὴ σταφὶς δύναται νὰ θεωρηθῇ τὸ οἰκονομικώτερον ὅλων τῶν καρπῶν. Ὡς ἐκ τούτου σήμερον γίνονται μὲ σταφίδα, πολλὰ **κέκς, πουδίγγες** *καὶ γλυκὰ παντὸς εἴδους τὰ ὁποῖα πρῶτα ἐγένοντο χωρὶς σταφίδα.»*

Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι εἰς τὸ φιλοσταφιδικὸν — ὅ ἐστὶ φιλελληνικὸν — αὐτὸ ρεῦμα εὐρύτατα κυκλοφορούντων ἀγγλικῶν περιοδικῶν συντελεῖ βεβαίως καὶ ἡ εὐφυὴς καὶ σκόπιμος δρᾶσις τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου τῆς Προνομιούχου Σταφιδικῆς Ἑταιρίας ἐκ παντὸς τρόπου προσπαθούσης νὰ ἐξαπλώσῃ τὴν κατανάλωσιν τῆς πολυτίμου μαυρομμάτας μας.

ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
Εἰς τοῦ Ν. ΣΤΑΜΟΥΛΗ
Γωνία ὁδῶν Πανεπιστημίου—Θεμιστοκλέους (Καυτεῖα)

ΤΟ ΔΑΚΡΥ

Μὴ μὲ σπαράζεις ἄσπλαχνη
μὲ τὰ παράπονά σου,
μὴ μὲ ποτίζεις ἀλοή.
Μὴν κλαῖς, μή μου πικραίνεσαι...
Γιατὶ κάθε ματιά σου
πάντα τὸ δάκρυ νὰ τῇ σβῇ;

Πές μου τί θέλεις, ἄπιστη;
Γιατί χολή, φαρμάκι
θἆν' ἡ ἀγάπη σου γιὰ μέ;
Γιατί κ' ἐγώ, ψυχοῦλα μου
νὰ μὴ χαρῶ λιγάκι
μιὰν ὥρα ξάστερα μ' ἐσέ;

Κ' ἐσὺ πικρὰ μ' ἐκύτταξες
ἀχνὴ σὰν πεθαμμένη
καὶ σὰν τὸ μάρμαρο βουβή.
Ἀγάπη, ὡσὰν νὰ μῶλεγες,
ἀγάπη ποτισμένη
μὲ τέτοιο δάκρυ, πάντα ζῇ.

(Ἀπὸ τὰ Ἄπανια) ΑΡΙΣΤ. ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΣΟΥΙΦΤ

Ὁ Σουΐφτ ὁ συγγραφεὺς τῶν ταξειδίων τοῦ Γκουλλιβὲρ ἦτο ἀγαθοτάτης καρδίας. εἶχε δὲ τὴν ἰδιοτροπίαν νὰ θέλῃ πάντοτε κλειστὴν τὴν θύραν τοῦ γραφείου του.

Εἰς τὸν εἰσερχόμενον καὶ ἐξερχόμενον ἐξ αὐτοῦ ἔλεγε πάντοτε ἀνυπερθέτως καὶ σχεδὸν μηχανικῶς. «Κλεῖστε τὴν πόρτα».

Μίαν ἡμέραν μία ὑπηρέτριά του εἰσῆλθε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Σουΐφτ καὶ τοῦ ἐζήτησεν ἄδειαν ν' ἀπουσιάσῃ δι' ὀλίγας ἡμέρας διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸν γάμον μιᾶς συγγενοῦς της. Ὁ Σουΐφτ ὄχι μόνον ἔδωσεν εἰς αὐτὴν τὴν ἄδειαν ἀλλὰ καὶ τῆς προσέφερε ἀκόμη καὶ τὴν ἁμαξάν του ἵνα μεταβῇ ὅπου ἐζήτει. Ἡ ὑπηρέτρια ἐν τῇ χαρᾷ της δὲν εὕρισκεν λέξεις ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸν κύριόν της, ἀλλ' ἐν τῇ εὐτυχίᾳ της ἐλησμόνησεν, ἀναχωροῦσα, νὰ κλείσῃ τὴν θύραν τοῦ γραφείου.

Τοῦτο ἀντελήφθη ὁ Σουΐφτ μετὰ ἀρκετὴν ὥραν καὶ ἀμέσως ἐκτύπησε τὸν κώδωνα καλῶν τὴν ὑπηρέτριαν.

«Ἀνεχώρησεν, ἤδη, Σεβασμιώτατε (ὁ Σουΐφτ ἦτο κληρικὸς) εἶπεν ὁ προσελθὼν ὑπηρέτης, καὶ τώρα πρέπει νὰ εἶναι κάμποσο μακράν».

«Δὲν πειράζει, εἶπεν ὁ συγγραφεύς, πηγαίνετε δι' ἁμάξης ἢ δι' ἀλόγου καὶ κράξατέ την νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως».

Ὁ ὑπηρέτης ἀνεχώρησε καὶ συνήντησε τέλος τὴν ἀναχωρήσασαν νέαν, ἡ ὁποία παρουσιάσθη ἔντρομος εἰς τὸν Σουΐφτ, νομίζουσα ὅτι εἴς τι ἔπτοισεν καὶ τὸν ἠρώησεν τί ζητεῖ ἡ Σεβασμιότης του.

«Μόνον νὰ κλείσῃς τὴν πόρτα, ἀπήντησεν ὁ Σουΐφτ ἀπαθῶς, καὶ ἔπειτα ἐξακολούθησε τὸ ταξεῖδι σου.»

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

(ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ)

Ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην κατηναλώθη σχεδὸν ὁλόκληρος εἰς συζητήσεις ἐπὶ τῆς σταφιδικῆς συμβάσεως, ἡ ὁποία ἐν τούτοις πρὶν ψηφισθῇ θὰ φάγῃ πολλὰς ἀκόμη συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς. Ἴσως ὅλας τὰς συνεδριάσεις μέχρι τῶν Ἀπόκρεω. Διάφοροι ῥήτορες τῆς Ἀντιπολιτεύσεως οἱ κ. κ. Γούναρης, Παναγιωτόπουλος, Νέγρης ἐπετέθησαν κατὰ τῆς συμβάσεως ἣν ἐχαρακτήρισαν κατ' οὐδὲν σχεδὸν διαφέρουσαν τῆς μετὰ τῆς γνωστῆς παρενθέσεως πρώτης συμβάσεως, ἥτις ἐτρικλοπόδισε τὸν κ. τέως ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργόν. Ὁ κ. Θεοτόκης ἀντέκρουσεν εἰπὼν ὅτι ἡ σύμβασις ἐξυπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τῆς παραγωγῆς. Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὰς σταφιδικὰς ἐπαρχίας κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς συμβάσεως, τινὲς κατά, καὶ ἄλλοι ζητοῦν τὴν τροποποίησιν ἄρθρων τινῶν.

Ἡ σκορδαλιά.

Κατὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου, βουλευτὴς Αἰγιαλείας, ἐγένοντο καὶ φαιδρότατα ἐπεισόδια μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ βουλευτοῦ Πυλίας κ. Μισυρλῆ, ἐκ τῶν Συμβούλων τῆς Ἐνιαίας.

Μισυρλῆς. Διαρκῶς κοπανᾶτε ἀέρα.

Παναγιωτόπουλος. Καὶ σεῖς σκορδαλιὰ στὸ γουδί (Γέλωτες).

Μισυρλῆς. Νὰ ὁμιλεῖτε εὐλαβέστερον περὶ ἐμοῦ.

Παναγιωτόπουλος. Δὲν ἤθελα νὰ σᾶς προσβάλω ἀλλὰ δὲν σᾶς θεωρῶ ἀνώτερόν μου.

Μισυρλῆς. Εἶσθε πάντοτε ὁ ἴδιος.

Παναγιωτόπουλος. Ἀλλὰ σᾶς οὔτε ἡ ἡλικία σας μετέβαλε.

Ὁ τεμενᾶς.

Μισυρλῆς. Σᾶς δὲν σᾶς μετέβαλε ἐπειδὴ βάφεσθε (Γέλωτες ἀκράτητοι).

Ἐν τῇ ῥύμῃ ὅμως τῆς συζητήσεως ἀγορεύοντος ἀκόμη τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου, γεννᾶται ἄλλο ἐπεισόδιον οὐχὶ ὀλιγώτερον φαιδρὸν τοῦ πρώτου, μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Μισυρλῆ ἕνεκεν ὑπαινιγμοῦ τοῦ βουλευτοῦ Αἰγιαλείας διὰ τὸν κ. Μισυρλῆ.

... *Μισυρλῆς.* Εἶσθε ἀσεβέστατος! (Θόρυβος).

Ὁ κ. Παναγιωτόπουλος εἰς ἀπάντησιν στρέφεται πρὸς τὸν κ. Μισυρλῆν καὶ σταυροκοπεῖται κάμνων τεμενᾶ. Ἡ Βουλὴ ἐκρήγνυται εἰς νέους γέλωτας.

Μισυρλῆς. Μετεβάλλητε τὸ βῆμα εἰς σκηνὴν κωμῳδίας!.. (Θόρυβος, γέλοια, σύγχυσις).

Δ. Ράλλης. (Πρὸς τὸν κ. Παναγιωτόπουλον). Κύριε συνάδελφε, ὅλη ἡ Βουλὴ βλέπει ὅτι ὁ συνάδελφος εἶνε κακοκέφαλος καὶ μὴ τὸν συνερίζεσθε (Νέοι γέλωτες).

Ὁ Ἑβρόταις.

Πρὸ τῶν ἐπεισοδίων ὅμως τούτων τὰ ὁποῖα ἐφαιδρυναν τὴν σπανίως ἄλλως τε σκυθρωπὸν καὶ βαρὺν ὁρίζοντα τῆς Βουλῆς, ἡ Βουλὴ ἐγέλασε μὲ τὸν περίφημον Ἐμίλιον Ἐβρόταν τὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τοῦτο κρυπτόμενον σχολάρχην Γυθείου κ. Παναγουλάκον, τοῦ ἀντιστάσεως

Η ΣΑΤΥΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

(Ἀπὸ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς)

Ὑπὸ Κ. ΛΕΚΑ

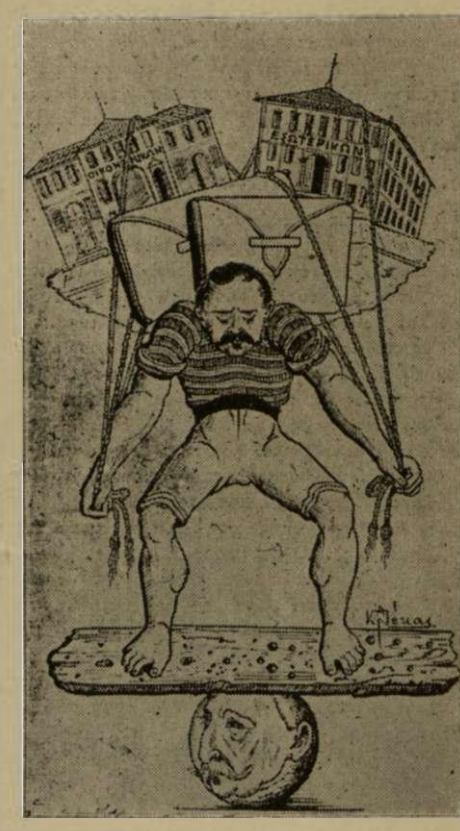

Νεώτεροι Ἄτλαντες

(Διάλογος Θεοτόκη—Καλογεροπούλου)

—Βάστα καλὰ κ. Καλογερόπουλε...

—Κύριε Πρόεδρε νὰ μὴ σπάσῃ μόνον ἡ σανίδα εἰς τὸ κεφάλι σας...

Ἡ ἀνορθογραφία!

(Γραμματικὴ τοῦ Ἑβρότα ἐκ τοῦ φυσικοῦ)

μὴ οὔσης καταργήσαντος πάντα ὀρθογραφικὸν κανόνα καὶ πᾶσαν διαφορὰν εἰς τὴν γραφὴν τῶν λέξεων, τὸν μαλλιαρὸν τοῦτον συγγραφέα τῶν «Νεκρὸν φιλιμάτον»! Ὁ κ. Ράλλης ἐρωτᾷ τί θὰ γίνῃ μὲ τὸν ἀντάρτην αὐτὸν δάσκαλον, τοῦ ὁποίου ἀναγιγνώσκει δημοσιευθὲν ἔγγραφον εἰς τὴν *Ἐβρωτείαν* σαχλαμάραν! Ὁ ὑπουργὸς λέγει θὰ ἐξετάσῃ. Ἀλλὰ δὲν εἶνε καταπληκτικὸν πῶς εἶνε διδάσκαλοι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τοιαῦται... ἀνορθογραφίαι;

Τὸ λυπηρὸν ἐπεισόδιον.

Ἡ συνεδρίασις τῆς Δευτέρας ἐσημειώθη ὡς μὴ ὤφειλε διὰ λίαν λυπηροῦ ἐπεισοδίου ἐκραγέντος μεταξὺ δύο ἐπιφανῶν μελῶν τοῦ Κοινοβουλίου, τοῦ βουλευτοῦ Τυρνάβου κ. Θ. Λυμπρίτου καὶ τοῦ κ. Δ. Ράλλη, τὸ ὁποῖον παρ' ὀλίγον νὰ προκαλέσῃ συμπλοκὴν τῶν δύο μερίδων ἐν τῇ Βουλῇ ἠπείλησε δὲ νὰ συνεχισθῇ—χωρὶς εὐτυχῶς νὰ πραγματοποιηθῇ— καὶ ἐπὶ ἄλλου ἐδάφους ἐκτὸς τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἀνεγνώσθη τὸ πρὸς τὴν Βουλὴν ψήφισμα τοῦ συλλαλητηρίου τῶν Κρητῶν κατὰ τοῦ ἀντεισαγγελέως δι' ὅσα φέρεται ὅτι οὗτος εἶπε κατ' αὐτῶν κατὰ τὴν δίκην, περὶ ἧς καὶ ἀλλαχοῦ γράφομεν. Ὁ κ. Λιμπρίτης διὰ σεμνῆς ὡς πάντοτε, ἀλλὰ καὶ ἐντόνου γλώσσης ἐνίσχυσε τὰ παράπονα τῶν Κρητῶν, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῶν τέκνων τῆς Μεγαλονήσου καὶ ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ πράξῃ τὸ καθῆκον του ἀπέναντι τούτου ὑπαλλήλου. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὡμίλησε καὶ ὁ κ. Κυρ. Μαυρομιχάλης. Ὁ κ. Στράτος λέγει ὅτι ὁ ἀντεισαγγελεὺς ἐξύβρισε τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὄχι μόνον τὴν Κρήτην. Ὁ κ. Δ. Ράλλης λέγει ὅτι ὅσα εἶπεν ὁ ἀντεισαγγελεὺς τὰ εἶπε διὰ μόνον τοὺς κατηγορουμένους καὶ ὄχι δι' ὅλους τοὺς Κρῆτας.

Λιμπρίτης. Ἡ ἀναφορὰ κατὰ τοῦ ἀντεισαγγελέως συνετάχθη ἐν συλλαλητηρίῳ ὑπερχιλίων Κρητῶν. Ἐδεκάζοντο ἄραγε ἢ ἐπλανῶντο οὗτοι; Ἀλλ' ἐγὼ ἁπλῶς παρεκάλεσα τὸν Ὑπουργὸν νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ καταγγελλομένων. Ὁ δὲ ἀξιότιμος κ. Ι. Ράλλης διαφωνεῖ πρὸς τὸν ἕτερον τῶν κατηγορουμένων Κρητῶν συνήγορον, τὸν κ. Κοτσελόπουλον, ὅστις βεβαιοῖ τὰ ἐν τῇ ἀναφορᾷ καταγγελλόμενα.

Ἐγὼ δὲν ἦλθον τίποτε νὰ βεβαιώσω ἐντεῦθεν ἀλλὰ λέγω, ὅτι ὅταν ὑπερχίλιοι Κρῆτες συνῆλθον καὶ εἶνε περιττὸν νὰ εἴπω ὅτι ἡσυχία ἐτηρήθη κατὰ τὸ συλλαλητήριον τοῦτο ὥστε ἴσως ἐλάχιστοι ἔμαθον ὅτι τοιοῦτον συλλαλητήριον ἔλαβε χώραν...

Δ. Ράλλης. Διότι δὲν ἔλαβε χώραν.

Θ. Λιμπρίτης. Δὲν ἔλαβε χώραν; Ἦτο ἡ ὥρα μετὰ τὸ γεῦμα σας καὶ ἐκοιμᾶσθε.

Δ. Ράλλης. Ἐγὼ δὲν συνηθίζω νὰ κοιμῶμαι. Ἴσως σεῖς τὸ παθαίνετε αὐτό, ἀλλ' ἐγὼ συνηθίζω νὰ ἐργάζωμαι μετὰ τὸ γεῦμα.

Λιμπρίτης. Ἐὰν ἀναγνώσητε τὰς ἐφημερίδας ὅμως θὰ ἴδητε ὅτι ἔλαβε χώραν. Ἀνῆλθον καὶ ἐκ Πειραιῶς ὄχι μόνον ἐξ Ἀθηνῶν.

Δ. Ράλλης. Ὁπωσδήποτε ἐπαναλαμβάνω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σᾶς εἶπον, ὅτι ἐὰν σεῖς κοιμᾶσθε μετὰ τὸ γεῦμα ἐγὼ ἀγρυπνῶ.

Λιμπρίτης. Ὄχι δὲν κοιμοῦμαι διότι ἔχω ἀγρυπνίαν.

Δ. Ράλλης. Ἴσως σᾶς πειράζει τὸ γεῦμα. *(Γέλωτες ἐκ δεξιῶν).* **Γελῶσιν. Ἀλλὰ γελᾷ ὁ μωρὸς κἂν τι μὴ γελοῖον ᾖ.**

Λιμπρίτης. **Μωρότερος ἀπὸ ὑμᾶς δὲν εἶνε ἄλλος.**

Δ. Ράλλης. **Εἶσθε ὑβριστής.** (Θόρυβος).

Ἡ θύελλα.

Αὐτὴ ἡ ἐξέλιξις τῆς στιχομυθίας καταλήξασα εἰς τὰς τελευταίας φράσεις ἐγέννησε τὴν θύελλαν εἰς τὴν Βουλήν. Ἐν μέσῳ τοῦ θορύβου ὁ πρόεδρος κ. Λεβίδης ἀφηγεῖται τὸ γεγονὸς ὡς ἔλαβε χώραν. Ἀλλ' οἱ Ραλλικοὶ φωνάζουν ζητοῦντες νὰ κατέλθῃ τοῦ βήματος ὁ κ. Λιμπρίτης. Ὁ κ. Δ. Ράλλης λέγει ὅτι θὰ προτείνει τὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν λόγων τοῦ κ. βουλευτοῦ ἐκ Τυρνάβου καὶ νὰ καταβῇ. Εἰς ὃ ὁ κ. Λιμπρίτης ἀπαντᾷ ὅτι ὅταν τελειώσῃ τὸ κάμνει. Ἐν μέσῳ τότε ἀπεριγράπτου θορύβου ὁ κ. Ι. Ράλλης ὑποβάλλει ἔνστασιν μὴ ἀπαρτίας καὶ ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος. Εὑρεθείσης τῆς Βουλῆς ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων 105 ὁ πρόεδρος κ. Λεβίδης ἀφηγεῖται τὰ γεγονότα ἐξηγῶν ὅτι ὅταν ὁ κ. Ράλλης εἶπε τὸ ῥητὸν τοῦ *γελοίου* εἶχε στραφῇ πρὸς τὴν δεξιὰν πτέρυγα καὶ οὐχὶ προσωπικῶς πρὸς τὸν κ. Λιμπρίτην ὅστις ἵστατο ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ ἐγέλασε καὶ αὐτὸς τὴν στιγμὴν ἐκείνην· ὁ κ. Λιμπρίτης ὅμως ἐξέλαβε τὴν φράσιν ἐκείνην ὡς ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς αὐτὸν προσωπικῶς καὶ ἀπήντησεν ὡς ἀπήντησε. Ὁ κ. πρόεδρος κατόπιν ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δύναται ν' ἀνακαλέσῃ εἰς τὴν τάξιν τὸν κ. Λιμπρίτην πρὶν ἢ ἀνακαλέσῃ τὸν κ. Ράλλην, ἀλλ' ὅτι μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ἃς ἔδωκεν εὔχεται νὰ θεωρηθῇ τὸ δυσάρεστον ἐπεισόδιον λῆξαν. Μετὰ τὴν ἀληθῶς ἀμερόληπτον ταύτην ἐξιστόρησιν τοῦ κ. Προέδρου καὶ εὔγλωττον ἐπίκλησιν ὅπως θεωρηθῇ λῆξαν τὸ ἐπεισόδιον ὁ μὲν κ. Λιμπρίτης λαβὼν πάλιν τὸν λόγον μετὰ τὰς βεβαιώσεις τοῦ προέδρου καὶ ἄλλων φίλων του βουλευτῶν εἶπεν ὅτι αἴρει τὴν φράσιν ἐκείνην, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἄρῃ τὴν τυχὸν γεννηθεῖσαν προσωπικὴν ἀφορμὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Ράλλη, τὰς ὁποίας προσωπικὰς ἀφορμὰς ἔλυσε πάντοτε ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Ὁ δὲ κ. Ράλλης εἶπεν ὅτι τὴν φράσιν τοῦ γελοίου εἶπεν ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς καγχάσαντας ἐκ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος καὶ οὐχὶ πρὸς τὸν κ. Λιμπρίτην· ὅτι δὲ ὁ κ. Λιμπρίτης ἀνακαλέσας τὴν φράσιν ἐκείνην ἔπραξε τὸ πρέπον καὶ ὅτι ἁρμόζει εἰς αὐτόν. Ἐτόνισε δὲ πρὸς τὴν πλειοψηφίαν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὸν περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου.

Ἡ ρετσέτα

Ἡ συνεδρίασις τῆς Τρίτης ἐσημειώθη μὲ μίαν ἐπίθεσιν τοῦ κ. Καβαλιεράτου κατὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Σημαντήρα κατηγορῶν αὐτὸν διὰ παράνομον ἐνεργειάν του εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς συγκρούσεως Ἄσσου-Πυλάρου καὶ εἰρωνεύεται αὐτὸν διὰ τὴν γνωστὴν πολιτικὴν ρετσέταν, ἀναφέρων ἀκόμη ὅτι τὴν προηγουμένην τῆς δημοσιεύσεως τῆς «Ρετσέτας» οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ὑπὸ τὴν πίεσίν του ἐξέλεγον τὸν υἱόν του καθηγητήν! Ἄλλοι βουλευταὶ ὑπεραμύνονται τοῦ κ. Σημαντήρα.—Ὁ κ. Κ. Παπαμιχαλόπουλος ἀκολούθως φέρει τὸν λόγον ἐπὶ σπουδαιοτάτου ζητήματος τοῦ μετὰ τῆς Βουλγαρίας Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Ζητεῖ νὰ κατατεθοῦν σχετικοὶ πίνακες. Καὶ τοὺς ναυτιλιακοὺς τοιούτους ζητεῖ καὶ ὁ κ. Δραγούμης.

Ὁ βούρδουλας

Τὰ ἆθλα μορφωμένου ἀτυχῶς ἀξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς τοῦ κ. Γιάκα, τέως ἀστυνόμου Πειραιῶς συνεκίνησε ὀλίγον καὶ τὴν Βουλὴν εἰς τὴν ὁποίαν *ἐκαυτηριάσθη* ὁ βούρδουλας τοῦ κ. ἀστυνόμου. Τὸ ὡραιότερον εἶνε ὅτι οὔτε στὸν Βάλτον τὸν θέλουν τοιοῦτον ἀστυνόμον καὶ ὁ κ. Στράτος διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς εἰς Βάλτον μεταθάσεώς του, ὅπου εἶπεν, οἱ Ρουμελιῶτες δὲν συνειθίζουν ν' ἀνέχωνται αὐτοὺς τοὺς σατραπισμοὺς καὶ ὑπάρχει φόβος νὰ πάῃ κανεὶς πολίτης εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον. Καὶ τὸ μὲν σῶμα τῆς χωροφυλακῆς δυστυχῶς δὲν βλέπει ὅτι 1-2 Γιάκηδες ἀκόμη καὶ ὁ θεσμὸς θὰ ἐξοφλήσῃ ὁριστικῶς. Ἀλλὰ δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν Βουλὴν κανένας Χριστιανὸς νὰ ὑποβάλῃ νομοσχέδιον ἐξασφαλίζον τὴν *προσωπικὴν* ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν, ἡ ὁποία τώρα ἁπλῶς ἀναγραφομένη εἰς τὸ Σύνταγμα εἶνε ἕρμαιον τοῦ *βούρδουλα* τῶν ἀστυνόμων καὶ λοιπῶν ἐκτελεστικῶν ὀργάνων;

Η ΣΤΑΦΙΔΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἡ συνεδρίασις τῆς Πέμπτης ἐπεφύλασσεν ἀπροσδόκητον τροπὴν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς σταφιδικῆς συμβάσεως, καθ' ἣν ὁ βουλευτὴς Ἠλείας κ. Ι. Κρεστενίτης ἀνεκοίνωσεν ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς καταπλήξεως τῆς Βουλῆς ἀπόδειξιν τοῦ ἐν Πάτραις πρακτορείου τῆς Ἑνιαίας πρὸς τὸν αὐτόθι ἔμπορον κ. Β. Ἀντωνόπουλον δι' ἧς ἡ Ἑταιρία ἀνελάμβανε τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς τοὺς καταθέτας τῶν ἐγγυήσεων ὅπως διὰ τούτων ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἀναληφθῶσιν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας ν' ἀγοράσῃ ἀνάλογον σταφίδα ἐκ τῆς ἀγορᾶς. Πᾶσα περαιτέρω συζήτησις ἐπὶ τῆς συμβάσεως κατόπιν τῶν ἀνωτέρω διεκόπη, τοῦ κ. Θεοτόκη δηλώσαντος ὅτι θὰ ζητήσῃ πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Ἑταιρίαν. Αἱ ἐξηγήσεις δὲ αὐταὶ ἃς παρέσχεν ἀμέσως μετὰ τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Ζ. Μάτσας πρὸς τὸν κ. Θεοτόκην ἦσαν ἱκανοποιητικαὶ καὶ αἴρουσαι πᾶσαν ὑπόνοιαν κακοπιστίας τῆς Ἑταιρίας. Ἐξηκολούθουν ἐν τούτοις ἀκόμη καὶ τὴν Παρασκευὴν αἱ συνεννοήσεις.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ὡμίλησεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὁ κ. Κυριακ. Μαυρομιχάλης τοῦ ὁποίου τὴν ἀγόρευσιν ἐμπνεομένην ἐκ τοῦ εἰλικρινεστέρου ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

— Ἐνδυθῆτε καλά.

Μὴ στερηθῆτε φορεμάτων. Θυμηθῆτε ὅτι ἡ φλανέλλα πολλάκις μᾶς γλυτώνει ἀπὸ τὴν συνταγὴ τοῦ ἰατροῦ, καὶ ὅτι αἱ ζεστὲς κάλτσες καὶ τὰ γερὰ στιβάλια εἶνε πολυτέλεια φθινώτερη ἀπὸ τὲς μπουτίλιες τῶν ἰατρικῶν.

— Πῶς καθαρίζονται αἱ χρυσὲς κορνίζες.

Αἱ χρυσὲς κορνίζες καθαρίζονται καλὰ ὡς ἑξῆς: Πρῶτον ξεσκονίζετε καλὰ τὴν κορνίζα μὲ κατάλληλον πονί, ἔπειτα τὴν τρίβετε μὲ ἐλαφρὰν βούρτζαν τὴν ὁποίαν βουτᾶτε μέσα σὲ ἀσπράδι αὐγὸ καλὰ κτυπημένο μαζὺ μὲ 10 δράμια σόδαν.

— Νὰ μασᾶτε τὴν τροφήν.

Κάθε κομμάτι φαγὶ ἔχει ἀνάγκην 60 ἢ 70 μασημάτων. Ἡμεῖς ἀπεναντίας δαγκάνομε τὸ φαγί μας καὶ γλήγορα τὸ καταπίνομεν μὲ τὴν βοήθειαν λίγου νεροῦ ἢ ἄλλου ὑγροῦ. Ποῖο εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τούτου; πρῶτα ἡ κακὴ χώνευσις ἀφοῦ τὸ στομάχι δὲν λαμβάνει μασημένο τὸ φαγί. Ἔπειτα κακὴ κρᾶσις, κόκκινη μύτη καὶ μάτια σβυσμένα. Τέλος καὶ τὰ δόντια ὑποφέρουν στερούμενα ἀσκήσεως. Τὰ δόντια εἶναι προωρισμένα νὰ μασᾶνε τὸ φαγητόν, καὶ ἂν δὲν χρησιμοποιοῦνται εἰς τὸν σκοπὸν ποῦ τὰ προώρισεν ἡ φύσις, τότε καταστρέφονται. Πόσον λοιπὸν ἐξαρτᾶται, ἡ εὐεξία καθενὸς ἀπὸ τὸ μάσημα τοῦ φαγητοῦ!

— Διὰ νὰ μὴ πέφτουν τὰ μαλλιά σας.

Ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ προλάβετε τὴν πτῶσιν τῶν μαλλιῶν ὅταν δεικνύουν διάθεσιν πρὸς τοῦτο, εἶναι νὰ τὰ κόπτετε βαθειὰ καὶ νὰ τρίβετε τὸ κρανίον δύο ἢ τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέραν μὲ κρύο νερό, βρέχοντες τὲς ἄκρες τῶν δακτύλων σὲ κρύο νερό, καὶ ἔπειτα τρίβοντες τὸ κρανίον ἕως ὅτου κοκκινίσῃ.

— Πῶς καθαρίζονται τὰ κτένια.

Τὰ κτένια δὲν πρέπει νὰ πλύνονται μὲ νερό, διότι τοῦτο ἠμπορεῖ νὰ τὰ θραύσῃ. Μία σκληρὴ βούρτζα τῶν ὀνύχων εἶναι κατάλληλος νὰ τὰ καθαρίσῃ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ἀπάντησις πρὸς τὸν ἀπόστρατον Ὑποστράτηγον κ. Δόξαν

Τὰς ἐν τῷ «Ἐπιλόγῳ» τῆς Κριτικῆς μου ἐπὶ τῶν Ἀσκήσεων ἐπιτακτικῶς ἐπιβαλλομένας πρὸς σωτηρίαν τοῦ Στρατοῦ μας γνώμας μου ἐλογίσθην λίαν εὐτυχὴς θέσας ὑπ' ὄψει τῆς τε Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας, τῆς Δημοσιογραφίας, τῶν κ.κ. Ἁρμοδίων καὶ τοῦ Πανελληνίου διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

1) Διότι εἶνε, *ὡς ἐπείσθην θετικῶς*, γνῶμαι τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου, ἀρτίου ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν μορφώσεως, καὶ δὴ στρατιωτικῆς, ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἀμαθῆ, ἢ ἡμιμαθῆ δοκησίσοφον, ἐξ ὧν ἀτυχῶς βρίθει ἡ ἡμετέρα Πολιτεία.

2) Διότι τὰ διακεκριμμένα καὶ ἀληθῶς πονοῦντα τὸν τόπον καὶ τὴν Πατρίδα μας στοιχεῖα τοῦ Στρατεύματος ἰδίᾳ, καὶ μάλιστα τὰ κατώτερα αὐτοῦ στελέχη, ἀπὸ τοῦ λοχαγοῦ μέχρι τοῦ λοχίου, διὰ τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος ἐπιμελῶν παρατηρήσεων καὶ μελετῶν των ἐπὶ μακρὰ ἔτη διέγνωσαν, ὅτι ἡ μόνη σωτηρία τοῦ Στρατεύματός μας ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν προτεινομένων ἐν τῷ «Ἐπιλόγῳ» μου τριῶν *σοβαρωτάτων ἐκείνων μέτρων: Σχολῆς Λοχαγῶν, Σχολῆς προπαρασκευαστικῆς Ὑπαξιωματικῶν* καὶ *ἐλαττώσεως ὁρίου ἡλικίας μέχρι τοῦ 60οῦ ἔτους τῶν Ἀνωτ. Ἀξιωματικῶν.*

3) Διότι, ἐν ᾧ πανταχόθεν ἔσχομεν λίαν ἐνθαρρυντικὰς ἐπιστολὰς ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν μας τούτων ἐξ ὅλων τῶν Φρουρῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ὑπὸ πλείστων Ἀξιωματικῶν τῆς ἐνταῦθα Φρουρᾶς ὅλων τῶν ὅπλων, *μία καὶ μόνη* ὑπῆρξεν *ἡ ἀντίρρησις, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἀπόμαχος καὶ λευκόθριξ.*

Καὶ 4ον) Διότι καὶ ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἀνάγκη ἐπιβλητικώτατα συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῶν 3 τούτων μέτρων μου καὶ δὴ ἐπειγόντως ἐπὶ τούτων καὶ μόνον τοὐλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν, ὡς ἀποδεικνύω ἐναργέστατα καὶ ἐν τῇ μνησθείσῃ Κριτικῇ μου καὶ ἀμέσως κατωτέρω.

Σέβομαι τὸ γῆρας, κατὰ τοὺς Σπαρτιατικοὺς Νόμους, καὶ δὲν σκέπτομαι κἂν νὰ τὸ πικράνω, πολὺ δὲ μᾶλλον προκειμένου περὶ τοῦ σεβαστοῦ καὶ ἀρχαίου φίλου μου κ. Δόξα, ὃν μετά τινα ἔτη θὰ συναντήσω κἀγώ, γέρων ἀπόστρατος, εἰς τὸ καφενεῖον Ζαχαράτου ἢ εἴς τινα Σύλλογον ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Βουτυρᾶ καὶ ἄλλων.. Τὸν συμβουλεύω ὅμως φιλικῶς καὶ τὸν παρακαλῶ *νὰ μελετήσῃ καλλίτερον τὸν «Ἐπίλογόν» μου, ὅπως πεισθῇ ὅτι οὔτε ἀντιφάσεις περιέχει οὔτε πεπλανημένας σκέψεις*, καὶ ὅτι θέλων ὁ κ. Δόξας ν' ἀνεύρῃ, *καλὰ καὶ σώνει τοιαύτας, περιέπεσεν ὁ ἴδιος εἰς χάος ἄτερμον καὶ εἰς ἀστειότητας φαιδρότατα ψυχαγωγικάς.* Τῷ ὑπομιμνήσκω δὲ τό: «Κρεῖσσον τὸ σιγᾶν τοῦ λαλεῖν»... Ἰδοὺ δὲ διὰ τί:

1) Προτείνων τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας τῶν Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν εἰς τὴν 1ην παράγραφόν μου, ὡς λέγετε, φίλε Κύριε, καὶ ἀναφέρων τοὺς εἰς τὴν 2αν παράγραφον ἱκανούς, ὅπως διδάξωσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Πολέμου, Ἀνωτέρους, δὲν ἐνόμισα κ. Δόξα, ὅτι οἱ διακεκριμμένοι οὗτοι Ἀξιωματικοί, ἀποστρατευόμενοι κατὰ τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἢ καὶ σήμερον, ὅτε τὸ ὑπερέβησάν τινες ἴσως, θὰ ἠρνοῦντο εἰς τὴν Πατρίδα νὰ παρέδιδον ἓν ἢ καὶ δύο μαθήματα τῆς *εἰδικότητός των καὶ μόνης* ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Πολέμου παραπλεύρως τοῦ Σεβ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κόντου καὶ ἄλλων ὑπερηφάνων τῆς Ἐπιστήμης θεραπόντων. Δὲν εἶνε δὲ ἀντίφασις ν' ἀποστρατευθῇ καί τις εἰς τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του δι' *ἀδυναμίαν σωματικὴν διοικήσεως στρατ. Σώματός τινος*, νὰ διορίζηται ὅμως Καθηγητὴς μιᾶς Ἀκαδημίας Πολέμου ἐπὶ ὡρισμένῳ ἐπιμισθίῳ, ἢ νὰ *διοικῇ ταύτην ἀπὸ περιωπῆς*, ὡς διώκησεν ἐπὶ τόσα ἔτη ὁ κ. Ζορμπᾶς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων καὶ Ὑπαξιωματικῶν (ἢ καὶ ἤδη ὁ κ. Δαμιανὸς) ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ γραφείου του, *λίαν μὲν εὐδοκίμως*, ἀλλὰ χωρὶς νὰ σύρῃ οὐδ' ἅπαξ τὸ ξίφος του. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς Ἀνωτέρους Ἀξιωματικούς, δι' οὓς ἐτρομάξατε, μὴ ἀποστρατευθῶσιν!!! Ἀλλ' ἐλησμονήσατε, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι τούτων ἀποστρατευομένων, ἀνέρχονται ἄλλοι εἰς τὸν βαθμὸν Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ, *οὓς ἤδη μαραίνει καὶ ἀπογοητεύει* ὁ πολυχρόνιος βαθμὸς τοῦ Λοχαγοῦ, τοῦ Ὑπολοχαγοῦ καὶ τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ *ἐντὸς τοῦ σιδηροῦ ἕρκους ὀπισθοδρομικῆς κατ' ἀρχαιότητα μόνον προαγωγῆς*, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι καὶ τούτων πλεῖστοι δὲν ἀποστρατεύονται τόσον ἐνωρίς, ὅσον ὑπωπτεύθητε. Ἔχω ὑπ' ὄψει μου τὴν Ἐπετηρίδα βεβαίως. Ἐν ᾧ ὅμως ἡ Ἀκαδημία θὰ ἔχῃ *ὡς εἰδικότητας μόνον* τοὺς Καθηγητάς της δι' *ὡρισμένα μαθήματα*, ἀντιθέτως θὰ παράγῃ Γενικότητας.. Σωματαρχῶν, τουτέστιν ἰδεώδεις καὶ τελείους τύπους Διοικητῶν μεγάλων Μονάδων!!!... Μάθετε δὲ, κ. Δόξα,— καὶ ἤδη λυποῦμαι διότι μὲ ἀναγκάζετε νὰ ἐκφρασθῶ σαφέστερον,—ὅτι ἐκεῖνοι δι' οὓς *λυποῦμαι* ἐν τῷ «Ἐπιλόγῳ» μου, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ τοὺς ἀναφέρω ὅλους (*ὡς εἰδικότητας ὅμως*, ἐπαναλαμβάνω, *ἑνὸς ἢ δύο μαθημάτων* τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πολέμου), *δὲν εὕρηνται παντάπασιν μεταξὺ τῶν Ἀνωτ. Ἀξιωματικῶν τῆς Ἐπετηρίδος.* Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὸν «Ἐπίλογόν» μου ἔφθασα μέχρι Λοχαγῶν μόνον, ἐλησμονήσατε, κ. Δόξα, τὸ δαιμόνιον τοῦ Ὑπολοχ. Βλαχάβα Ἰω. δι' 1—2 μαθήματα θεωρητικὰ ἢ πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας μας, ἢ ἀγνοεῖτε τὸν ἀριστεύσαντα ἐν τῇ Πόλει. Ἀκαδημία τοῦ Βερολίνου ὑπολοχ. Σκαρπαλέζον Δημ.; Ποῦ ἔγκειται ἡ ἀντίφασίς μου; Ἀγνοεῖτε ἴσως—καὶ ἐφωράθητε ἤδη,— ὅτι ἐν αὐτῷ τῷ Βερολίνῳ ὑπάρχουσιν σήμερον Ἀνώτατοι καὶ Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ ἀπόστρατοι τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ, ἰδιοκτῆται καὶ διευθυνταί... «*Ἰδιωτικῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ Πολέμου*;!!» (Σᾶς ἀρέσκει;...)

Ἀλλ' οὗτοι εἶνε ἀπόστρατοι *κατὰ τὸ σῶμα ὄχι δὲ καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα.* Ὡς πρὸς τὰ πρακτικὰ δὲ μαθήματα, τὰ ἀπαιτοῦντα «*κότσα*», αἱ Ἀκαδημίαι αὗται ἔχουσιν νεαροὺς στρατ. Καθηγητάς, ὡς οἱ παρ' ἡμῖν κ.κ. Σοῦτσος καὶ Σπυρ. Καναβατσόγλου καὶ Νικ. Λεβίδης, Ἐπ. Ζυμβρακάκης, Α. Βελλίνης, καὶ ὁ ὑπίλαρχος Γ. Γεννηματᾶς (διὰ τὴν τακτικὴν τοῦ Ἱππικοῦ καὶ τὴν Ἱππασίαν), Ζορμπᾶς, Δαγκλῆς, Γενήσαρλης, Δ. Βαχάλογλους, Ἐμ. Μανουσογιαννάκης, Φραντζῆς, Γουδέλης, Γκιταρᾶκος, Βερέτας, Κλαδᾶς, Ζαφειρίου, Σολιώτης, Π. Καράκαλος, Ρ. Καραμαλίκης, Ἀριστ. Βλαχόπουλος, Κ. Λεβίδης, Ἰ. Φραγκούδης, Κ. Μηλιώτης, κλπ. (διὰ τὴν τακτικὴν, ἑλιγμοὺς κλπ. Πυροβολικοῦ), Γιαννακίτσας Κρίτσας, Κατσιμίδης, Δερλερές, Λοῦρος, Δαμιράλης, Πατσογιάννης, Ἰω. Παπακυριαζῆς, Ἰ. Βελισσαρίου, Κ. Παπαρόδου, Ἀ. Καλογερᾶς, Δ. Σβορῶνος, Γ. Μέξας, Θ. Ταμβάκης, Πέτσας, Σαγιᾶς, Τριλίβας, Καραγιῶργος, Λούφας, Γ. Νικολαΐδης, Γ. Τσιρούλης, Κλάδος, Θ. Πάγκαλος, Χ. Κοντογιάννης, *καὶ πλεῖστοι ἄλλοι κατώτεροι*, (διὰ τὴν τακτικὴν καὶ τοὺς ἑλιγμοὺς τοῦ Πεζικοῦ), Ἰωάννου, Νεγρεπόντης, Δημαρᾶς, Γραβάρης, Δροσόπουλος *καὶ ἄλλοι πολλοὶ κατώτεροι*, (διὰ τὴν τακτικὴν καὶ τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τοῦ Μηχανικοῦ), Χατζανέστης, Δούσμανης, Νίδερ, Μεταξᾶς, Παπαβασιλείου, Στρατηγός, Βαλέτας, Τρικούπης, Σκαρπαλέζος, Ζωγράφος, Κοκκίδης, (διὰ τὴν ἐφηρμοσμένην τακτικὴν τῶν μικτῶν Ἀποσπασμάτων, Στρατ. Ἱστορίαν καὶ Στρατ. Γεωγραφίαν, Πολεμικὰ—παίγνια, κλπ. κλπ. Ἐπὶ τέλους ἐν τῇ ἀρχῇ ἂς ὑστερήσωμεν καὶ ὀλίγον· ἡ ὤθησις ὅμως θὰ δοθῇ γενναίως... ὅπερ δὲ σπουδαιότατον, θὰ ἔχωμεν καὶ ἡμεῖς ἕνα φοῦρνον, διὰ νὰ ξεφουρνίζωμεν... Σωματάρχας παρὰ πολὺ ἀνεκτούς!! Ὥστε, ὡς βλέπετε, *ἑκὼν ἄκων, ἡ ἵδρυσις Ἀκαδημίας τοῦ πολέμου παρ' ἡμῖν δὲν εἶνε ἀκατόρθωτος, ὡς ἀτυχῶς διατείνεσθε, ἀλλὰ τοὐναντίον* **λίαν δυνατή.** Σᾶς συνιστῶ δὲ νὰ ζητήσητε ἐν πρόγραμμα τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημίας τοῦ Πολέμου, καὶ θὰ μάθητε πολλά, ἅτινα ἤδη ἀγνοεῖτε, καὶ θὰ πεισθῆτε, ὅτι *δι' ἕκαστον μάθημα ἔχομεν καὶ θὰ ἔχωμεν πάντοτε εἰδικότητας.* Ἐλησμονήσατε, τί θὰ 'πῇ Σχολεῖον ἢ Ἀκαδημία!! Καὶ ἐνομίσατε, ὅτι ὁ μαθηματικὸς Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου ἀείμνηστος Λάκων, ἢ ὁ κ. Χατζηδάκης, ἢ ὁ κ. Κόντος, ἢ ὁ κ. Δαμβέργης κλπ. πρέπει νὰ γνωρίζουν Ἑβραϊκὰ καὶ Θεολογίαν τοῦ κ. Μιστριώτου, Φυσικὴν τοῦ κ. Ἀργυροπούλου, Ρωμ. Δίκαιον, Χειρουργικήν, Ἀνατομίαν κλπ.... Τί κρῖμα!!... Ἐλησμονήσατε δέ, ὅτι *προτείνω τὸν διορισμὸν ξένου ὡς διοικητοῦ τῆς Ἀκαδημίας* (εἰ δυνατὸ Γερμανοῦ).

(*Ἕπεται συνέχεια*)

ΕΦΙΠΠΟΣ

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς «Ἀληθείας» ἐν ΑΙΓΥΠΤΩ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

(ΚΑΪΡΟΝ Bould' Abbas N° 55)

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πὸρτ—Σαΐδ, Μίνετ—ἐλ—γκάμρ, Μὶτ—γιαζὶτ καὶ ἐν γένει τοῦ ἐσωτερικοῦ κ.κ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἀληθείας» ἵνα συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποστολῆς τοῦ περιοδεύοντος ἀπεσταλμένου μας κ. Θεμιστ. Βώκου πληρώνοντες αὐτῷ τὴν συνδρομήν των ἐπὶ ἀποδείξει ὑπογραφῆς μας καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν συντελοῦντες εἰς τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν τοῦ πρώτου καὶ μόνου ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου καὶ καλλιτεχνικώτατα εἰκονογραφημένου Ἑλληνικοῦ Ἀθηναϊκοῦ φύλλου, δι' ἣν εὐγενῆ τῶν συνδρομητῶν καὶ ὑποστηρικτῶν τῆς «Ἀληθείας» ἐκδούλευσιν, εὐγνωμόνως εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων.

ΒΑΣΙΛ. Ν. ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

Ἀντιπρόσωπος ἐν Αἰγύπτῳ

(*Ἀπὸ τὸ «Φῶς» τοῦ Καΐρου*)

ΑΠΟ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΕΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ—ΚΡΙΣΕΙΣ—ΣΧΟΛΙΑ

★ Ὁ Ἰανουάριος κατὰ τὰς τελευταίας του ἡμέρας μᾶς ἔδειξε ὀλίγον τὰ λευκὰ δόντια του. Ἡ γλύκα τῶν πρώτων ἡμερῶν του ἦτο τόση ὥστε αἱ ἀμυγδαλιὲς εἶχαν ἀνθίσει σκορπίζουσαι τὸ ἐλαφρόν των ἄρωμα προτοῦ τὰ χιόνια καταβοῦν ἀπὸ τὴν Πάρνηθα καὶ τὴν Πεντέλην εἰς τὴν λευκὴν πόλιν. Τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης αἱ Ἀθῆναι ἐξύπνησαν χιονόλευκοι, ἐνῶ, μὴ πνέοντος βορρᾶ, τὸ ψῦχος δὲν ἦτο πολὺ ἐπαισθητόν. Ἐξηκολούθησε δὲ νὰ χιονίζῃ ὅλην τὴν Τετάρτην. Κατὰ διαλείμματα ἐν τούτοις οὐχὶ σπάνια ὁ οὐρανὸς μᾶς ἔδειχνε τὸ κυανόν του χρῶμα καὶ ὑπὸ τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς ἡ λευκότης τῆς χιόνος ἐγένετο μᾶλλον ἐκθαμβωτική. Ἀπὸ τὴν Πέμπτην ὅμως ἔχομεν ἄνοιξιν !

Εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ πλουσίου κόσμου ἐπωφελήθησαν τῆς εὐκαιρίας ἵνα ἐντείνουν τὴν χορευτικὴν κίνησιν ἀπογευματινὴν καὶ ἑσπερινήν. Αἱ πτεροπόδες καὶ χιονόκρινοι Ἀτθίδες χορεύουν καὶ σκιρτοῦν ἀπὸ τὰ πλουσιώτερα σαλόνια μέχρι τοῦ πενιχρωτέρου δωματίου τῶν μᾶλλον ἀποκέντρων συνοικιῶν τῶν Ἀθητῶν... Χαρῆτε τὴν ζωὴν ἡ ὁποία καὶ αὐτὴ χορεύει γύρω σας...

— Ἡ κηδεία τοῦ Δὸν-Κάρλου καὶ τοῦ Διαδόχου ἐγένετο ἐνΛισβῶνι ἄνευ τινος ἐπεισοδίου. —Ὁ νέος Βασιλεὺς Μανουὴλ τὴν ἐπιχορήγησίν του ἐξήρτησε ἐκ τῆς προηγουμένης συγκαταθέσεως τῆς Βουλῆς, ἐν ᾧ ὁ μακαρίτης πατήρ του αὐθερέτως ἐλάμβανε *προκαταβολὰς* ἀτελειώτους ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ! Ὁ Φράγκο ἡσυχάζει ἤδη εἰς Γένουαν.— Καὶ ὁ Σέρβος Διάδοχος παρῃτήθη ποὸς τὸ παρὸν τῆς ἰδικῆς του ἐπιχορηγήσεως. Ἐδῶ τί νὰ γίνεται ἄρα γε τὸ περὶ ἐπιχορηγήσεως εἰς τοὺς Βασιλόπαιδας ἑτοιμασθὲν ἀλλὰ μὴ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον ;—Εἰς τὸ Μοναστήριον ἄγνωστοι *ἐκδικηταὶ* ἐτιμώρησαν διὰ θανάτου τέσσαρες καθηγητὰς τοῦ αὐτόθι Βουλγαρικοῦ γυμνασίου, τέσσαρες δηλ. ὀχιές, οἱ ὁποῖοι εἶχαν χύσει τὸ ἄτιμο φαρμάκι τους εἰς πολλὰς Ἑλληνικὰς καρδίας. Εἴθε αὐτοὶ οἱ *ἐκδικηταὶ* νὰ μὴ παύσουν ἐκπληροῦντες τὸ θεάρεστον ἔργον τους.—Κατόπιν δριμέων χαρακτηρισμῶν τοὺς ὁποίους, ὡς ἐγράφη, ἐξέφερε κατὰ τῶν Κρητῶν, ὁ ἀντεισαγγελεὺς κ. Κωνσταντόπουλος κατὰ τὴν δίκην τινῶν ἐξ αὐτῶν κατηγορουμένων διὰ τὰς ἐκλογικὰς σκηνὰς τῆς Χρυσοσπιλαιωτίσσης, καὶ οἱ ὁποῖοι ἐθεωρήθησαν ἐξυβριστικοὶ δι' ὅλους τοὺς Κρήτας, συνεκροτήθη τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐπιβλητικὸν ἀλλ' ὅλως εὐτυχῶς ἀθόρυβον συλλαλητήριον ἐξ ὑπὲρ 1000 Κρητῶν εἰς τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ δι' ἐντόνου ψηφίσματός των πρὸς τὴν Βουλὴν διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῶν προσαφθέντων αὐτοῖς χαρακτηρισμῶν ζητήσαντες νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν τοιαύτην ἀπὸ δικαστῶν ἕδρας γλῶσσαν. Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐπροκλήθη τὸ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπεισόδιον μεταξὺ τῶν κ.κ. Λυμπρίτου καὶ Ράλλη περὶ οὗ γράφομεν ἐν ἄλλῃ στήλῃ.—Λέγεται—χωρὶς ὅμως ἀκόμη νὰ βεβαιωθῇ ἐπισήμως—ὅτι ὁ Βασιλεὺς θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Θεσσαλίαν περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς τούτου.—Τὸ ζήτημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου ἐξακολουθεῖ ἐκκρεμὲς καὶ ταράττον τὴν ἡσυχίαν τῶν πνευμάτων τῆς Μεγαλοννήσου, εἰς τὴν ἐκκρεμότητα δὲ ταύτην ὡς μὴ ὤφειλε συντελεῖ ἡ στάσις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὡθοῦντος τὰ πράγματα ἀδιαλλάκτως ἐκ λόγων ἀληθῶς δυσνοήτων. Ὁ Πατριάρχης ἐνόμισε ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἀγνώστων σχεδίων του ἠδύνατο νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ἐν Κων)πόλει Ἄγγλου πρεσβευτοῦ, πρὸς ὃν διὰ Πατριαρχικοῦ ἀπεσταλμένου παρέστησε τὴν ἀνάγκην τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος δι' ἐκλογῆς ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τῶν 3 Πατριαρχείων, προσώπου μὴ ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου καὶ τοῦτο προφανῶς ὅπως μὴ ἐκλεγῇ ὁ Μητροπολίτης Κιτίου, ἀφοῦ ὁ Κηρυνείας παρῃτήθη τῆς ὑποψηφιότητος προβλέπων ἀσφαλῶς ἦτταν ἐν περιπτώσει ἐκλογῆς. Ὁ Ἄγγλος ὅμως ἀντιπρόσωπος προσεποιήθη ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος, διότι ὅταν ἐστάλη εἰς Κύπρον ὡς Πατριαρχικὸς Ἔξαρχος ὁ Ἅγιος Ἀγχιάλου δὲν διῆλθε προηγουμένως ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας. Θὰ ζητήσῃ ὅμως πληροφορίας παρὰ τοῦ ἐν Κύπρῳ Ἁρμοστοῦ. «Ἂν ὅμως, εἶπεν, πρόκειται νὰ ἐκλεγῇ ἀρχιεπίσκοπος ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ τόπου—καὶ τοιαύτην ἐκλογὴν ἐναντίαν τῆς θελήσεως τοῦ τόπου προτείνει ὁ Πατριάρχης—ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις βεβαίως δὲν θέλει ἐπιτρέψει αὐτήν». Ἀλλὰ τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο μάθημα θὰ ἐμπνεύσῃ μᾶλλον φιλοκυπριακὴν καὶ μᾶλλον φιλοεκκλησιαστικὴν πολιτικὴν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον ; Τὸ ζήτημα εἶνε σπουδαιότατον καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν. —Πόσον ἀκόμη εἴμεθα ἄγριοι καὶ πόσον ἀγριωτέρους μᾶς καθιστᾶ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἀπεγνωσμένη βιοπάλη ἣν ἐπιτείνει ἡ ἀθλιότης τῆς διοικήσεως καὶ ἐλλείψεως πάσης φροντίδος τῆς Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας πρὸς ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ ὑλικὴν ἄνεσιν τοῦ λαοῦ ἀποδεικνύει ὁ προχθεσινὸς φόνος εἰς Πειραιᾶ ὁ γενόμενος διὰ διαφορὰν 15 λεπτῶν, τὰ ὁποῖα ὤφειλεν εἰς ἐργάτης Ἀθ. Βαλέκος εἰς τὸν ἐξάδελφον τοῦ Σ. Στέφου, καὶ ὃν ἐφόνευσε διὰ μαχαίρας ! Τὸ Κράτος κάμνει τὸ ψωμὶ καὶ τὴν ζάχαρι καὶ τὰ ἐνδύματα εἴδη πολυτελείας διὰ τὰ ὁποῖα νὰ *λιμάζῃ* ὁ λαὸς καὶ ὁ ἐργάτης, ὁ ὁποῖος ἐγκαταλελειμμένος καὶ ἀπὸ κάθε στήριγμα τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ σχολείου καὶ τοῦ τύπου χύνει αἷμα, εἰς τὸ προχειρότερον μέσον τῆς ἀνακουφίσεως. Ὁ τύπος εἶνε ἀληθὲς κᾶτι κάμνει... Ἀναγράφει τὰ ἐγκλήματα. Ἐνῷ ἡ μὲν Βουλὴ κοπανᾶ ἀέρα καὶ οἱ ἀρχιερεῖς μας μακάριοι εὐλογοῦν....—Μὴ γενομένου νέου κρούσματος χολέρας ἤρθησαν αἱ ἐκ Κ/πόλεως καθάρσεις.—Οἱ ἐλεινοὶ ἀνθυγιεινοὶ ὅροι, ὑφ' οὓς στρατωνίζονται οἱ στρατιῶται ἐν μέσαις Ἀθήναις καὶ ὑπὸ τοὺς ὁποίους διάγει τὸ πλεῖστον ταῦ Ἑλλην. λαοῦ καὶ εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν ἐξέσπασαν ἐδῶ μὲν εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ ἱππικοῦ, εἰς τὰς ἐπαρχίας δὲ εἰς τὴν Σκριποῦν τῆς Λεβαδείας, διὰ τῆς ἐνσκήψεως ὀξείας ἐγκεφαλικῆς μηνιγγίτιδος. Καὶ ἱππεῖς μὲν προτεβλήθησαν 8, ἐξ ὧν ἀπέθανον2, εἰς τὴν Σκριποῦ. δὲ ὑπὲρ τοὺς 30 ἐξ ὧν ἀπέθανον 16 ! Θέλετε καλλιτέραν χολέραν ἀπὸ αὐτὴν κύριοι μεγάλοι καὶ τρανοὶ διὰ νὰ θερίσῃ τὰ τέκνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὁποίαν δημιουργεῖ ἡ ἐγκληματική σας ἀδιαφορία καὶ ἀπονιὰ πρὸς αὐτὸν τὸν λαὸν καὶ τὰ τέκνα του ποῦ τὰ στέλλει εἰς τὸν στρατόν ; Καὶ ἐξύπνησαν ἡ Γε.. Διοίκησις καὶ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ διατάξουν ἀπολύμανσιν τῶν στρατώνων ἀφοῦ ἡ χολέρα τῆς μηνιγγίτιδος ἐπεσκέφθη τοὺς στρατιώτας ! Καὶ ποῦ εἶσθε σεῖς ἵνα τὴν πολάβετε μὲ τὴν ἰδικήν σας ἐπίσκεψιν ; Ἀλλ' εἰς τὴν Βουλὴν αὐτὰ τὰ πράγματα—ἡ ὑγεῖα δηλ. τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ—θεωροῦνται κοκκύθια. Καὶ ἂν γίνεται ἢ θὰ γίνῃ λόγος θὰ γίνῃ πρὸς δημοκοπίαν ὄχι ὅπως ληφθοῦν σοβαρὰ καὶ συστηματικὰ—ὄχι σπασμωδικὰ καὶ τῆς στιγμῆς—μέτρα κατὰ τοῦ κακοῦ.—Ἐπὶ καταβολῇ χρημ. ἐγγυήσεως 3000 δρ. ἀπεφυλακίσθη προσωρινῶς καὶ ὁ κακόμοιρος Λὼς τοῦ Τροχιοδρόμου, εἰς ὃν προσπαθοῦν νὰ φορτώσουν ὅλας τὰς ἁμαρτίας τοῦ Δελμουλού ! — Μὲ τὰ σωστά τους αἱ Ἀγγλίδες πολεμοῦν διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς τὸ Λονδίνον. Πρὸ ἡμερῶν ἔκαμαν θορυβῶδες συλλαλητήριον καὶ ἀπεπειράθησαν νὰ εἰσβάλουν εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ συνεπλάκησαν μὲ τοὺς ἀστυφύλακας, μὲ τοὺς ὁποίους ἔγιναν μαλλιὰ-κουβάρια ! Ἐδῶ ἡμεῖς περιμένομεν διὰ νὰ σωθῶμεν κανένα οὐρανοκατάβατον σωτῆρα ! Οἱ λεγόμενοι δηλ ἐλεύθεροι πολῖται ! Ἄφετε τὰς γυναῖκας νὰ χορεύουν ! Ὤ ! Ἀγγλίδες ! Τὸ πολὺ νὰ παρακολουθοῦμεν τὰς διαλέξεις τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς-Ὑγείας. *Ἀερόλουτρα* τὰ μόνα κατάλληλα δι' ἑλληνικοὺς ἐγκεφάλους καὶ εἰς τὶ ὁποῖα κολυμβοῦν καθ'ἑκάστην! —Καὶ ἡ μὲν μελέτη ἐπὶ τῆς σιδηρ. γραμμῆς Τριπόλεως—Τεγέας—Σπάρτης τοῦ κ. Στράτου ὑπεβλήθη ἐπὶ τέλους μετὰ μακρὰν δυστοκίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀλλὰ νὰ ἰδοῦμε πότε θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλήν ! Λακεδαιμόνιοι γρηγορεῖτε.—Εἰς σοβαρὰς δηλώσεις προέβη ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ὁ ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας Πέρσυ, εἰπὼν ὅτι ἵνα βελτιωθῇ ἡ ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασις χρειάζεται ἡ ἐλάττωσις τοῦ αὐτόθι Τουρκικοῦ Στρατοῦ καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἡ ἐλάττωσις τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ παρεμπόδισις τοῦ σχηματισμοῦ ἐν Βουλγ. ἐδάφει τῶν συμμοριῶν, ἄλλως δὲ ἡ ἐκτόπισις τῆς Βουλγαρίας ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ἐδάφους τῆς Ἀνατολ. Ρωμυλίας.—Σφυρίζουσι τὸν Βασιλέα Ἐδουάρδον οἱ σοσιαλισταὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν! Τὸ ἔπαθε αὐτὸ ὁ Βασιλεὺς ὅταν μετέβη εἰς τὸ Μπράϊτον, ὅπου οἱ σοσιαλισταὶ τὸν ὑπεδέχθησαν μὲ σφυρίγματα καὶ φωνὰς φύγε ! φύγε !

ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΟΜΙΟΝ

Χαίροντες ἀγγέλλομεν τὴν ἐπελθοῦσαν λύσιν εἰς τὸ ἀπὸ τόσου χρόνου συνταράττον τὴν κοινότητα Στομίου τῆς Κορινθίας ἐκκλησιαστικὸν σκάνδαλον. Ὁ Σεβ. ἀρχιεπίσκοπος Κορινθίας κ. Βαρθολομαῖος ἐπέδειξε καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὴν ἄκραν αὐτοῦ σύνεσιν ἐγκαταστήσας μὲν καὶ ἄλλον ἱερέα εἰς τὴν κοινότητα τὸν Παπακαρακαστάνην,καθὼς ἐζήτουν οἱ κάτοικοι μὴ ἀνεχόμενοι πλέον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τὸν πολυθρύλλητον Παπαβασίλειον, συνεννοηθεὶς δὲ μετὰ τῆς Κοινότητος

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

ΕΤΟΣ Α'.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1907.

(Ἀπὸ 15 Ἰουνίου μέχρι 15 Δεκεμβρίου: ἤτοι 3 ταξειδίων s)s ΜΩΡΑΪΤΗΣ)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον.	Φρ.	Χρ.	689473.20
Μετοχαὶ μήπω πωληθεῖσαι : 10000 X 200.	»	»	2000000.—
Ἀτμόπλοιον Μωραΐτης (Ἠσφαλισμένον παρὰ τῷ Ἀγγλικῷ *Loyds* ἀντὶ Λιρῶν Στερλινῶν 100000)	»	»	2500000.—
Λ)σμὸς Ἀσφαλείας. Ὑπόλοιπον προπληρωθείσης ἀσφαλείας s)s ΜΩΡΑΪΤΗΣ μέχρι 3)16 Ἰουνίου 1908 Λιρ. Σ. 1981,13.	»	»	49937.55
Ναυτιλιακὰ Ἰταλίας. Ὑπόλοιπον προπληρωθέντων ναυτιλιακῶν Ἰταλίας μέχρι 3)16 Αὐγούστου 1908	»	»	9878.55
Ναῦλοι Ταξειδίου Δ'. γαιάνθρακες κλπ. ἔξοδα πρὸς χρῆσιν τάξ. Δ'.	»	»	17689.35
Πρακτορεῖα	»	»	145666.75
Ναῦλοι εἰσπρακτέοι.	»	»	372.60
Προσωρινοὶ Λ)σμοὶ	»	»	3283 05
Ἀπαιτήσεις παρ' ἀσφαλείας. Ἀπαιτήσεις κανονισθησόμεναι προσεχῶς.	»	»	65832 70
Ἔξοδα ἐγκαταστάσεως.	»	»	20995.45
	Φρ.	Χρ.	5503129.20

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον μετοχικὸν διηρημένον εἰς 25000 μετοχὰς πρὸς φρ. 200.	Φρ.	Χρ.	5000000.—
Κέρδη καὶ ζημίαι { Μέρισμα διανεμητέον	»	»	322234.10
Κέρδη καὶ ζημίαι { Ὑπόλοιπον εἰς νέον.	»	»	180895.10
	Φρ.	Χρ.	5503129.20

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1907

Χρέωσις

Ἀσφάλεια ἀτμοπλοίου. Ἀσφάλεια τριῶν ταξειδίων Λιρ. Σ. 1864.17.	Φρ.	Χρ.	46994.20
Γαιάνθρακες. Κατανάλωσις τριῶν ταξειδίων	»	»	141715.05
Μισθοτροφοδοσία πληρώματ. τριῶν τάξ.	»	»	89333.—
Ναυτιλιακά: Φαρικὰ καὶ ὑγειονομικὰ δικαιώματα Ἑλλάδος, Σμύρνης, Νεαπόλεως, καὶ Νέας Ὑόρκης τριῶν τάξ	»	»	79180.50
Φορτωτικὰ καὶ ἐκφορτωτικὰ ἐμπορευμάτων τριῶν ταξειδίων	»	»	9844.65
Φόρος Δημοσίου ἐπὶ εἰσιτηρίων τριῶν ταξειδίων πρὸς 5 1)2 ο)ο.	»	»	27580.25
Τροφοδοσία ἐπιβατῶν τριῶν ταξειδίων	»	»	227060.30
Κεφαλικὸς φόρος μεταναστῶν ἐν Ἀμερικῇ τριῶν ταξειδίων	»	»	76211.20
Διαφημίσεις κλπ. ἔξοδα	»	»	11129.60
Ἔξοδα Διαχειρίσεως: Μισθοδοσίαι προσωπικοῦ κλπ. ἔξοδα Γραφείων Διευθύνσεως	»	»	6301.95
Καθαρὰ κέρδη, Διατιθέμενα διὰ τὴν παροῦσαν ἐξαμηνίαν.	»	»	322234.10
Ὑπόλοιπον εἰς νέον	»	»	180895.10
	Φρ.	Χρ.	1218529.90

Χρέωσις

Εἰσπραξις ἀπὸ ναύλους ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων:

Πρακτορεῖον Σμύρνης	ταξείδιον	α'.	Φρ.	Χρ.	41569.70
	»	β'.	»	»	24695.80
	»	γ'.	»	»	15746.10
Πρακτορεῖον Πειραιῶς	»	α'.	»	»	70905.80
	»	β'.	»	»	146339.30
	»	γ'.	»	»	86516,65
Πρακτορεῖον Καλαμῶν	»	α'.	»	»	8738.80
	»	β'.	»	»	51402.50
	»	γ'.	»	»	64692.15
Πρακτορεῖον Πατρῶν	»	α'.	»	»	23062.70
	»	β'.	»	»	77053.—
	»	γ'.	»	»	105392.85
Πρακτορεῖον Ν. Ὑόρκης	»	α'.	»	»	95899.05
	»	β'.	»	»	85981.40
	»	γ'.	»	»	256500.—
Ὑποπρακτορεῖα Διάφορα	»	α'.	»	»	15443.20
	»	β'.	»	»	17475.15
	»	γ'.	»	»	31115.75
			Φρ.	Χρ.	1218529.90

ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ Β' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1907

Εἰς προσωρινὸν μέρισμα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ Καταστατικοῦ : ἤτοι ἐπὶ μετοχῶν 15000 πρὸς φρ. 8.	Φρ.	Χρ.	120000.—
Πρόσθετον μέρισμα ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πρὸς φρ. 12	»	»	180000.—
Φόρος Δημοσ. πρὸς 5ο)ο ἐπὶ φρ. 322234.10	»	»	16111.70
Χαρτόσημον πρὸς 2 ο)ο μεῖον φόρου Δημοσ.	»	»	6122.40
	Φρ.	Χρ.	322234.10

Ἀπὸ κέρδη καθαρὰ ὡς ἀνωτέρω	Φρ.	Χρ.	322234.10
	Φρ.	Χρ.	322234.10

Μέρισμα καθαρὸν ἤτοι ἐλεύθερον φόρου καὶ χαρτοσήμου Φρ. Χρ. 20 ἐφ' ἑκάστης μετοχῆς

Τὸ μέρισμα πληρώνεται :

Ἐν Ἄνδρῳ παρὰ τῇ Γεν. Διευθύνσει.
Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ γραφείῳ κ. Δ.Γ. Μωραΐτου Σοφοκλέους 2.
Ἐν Σύρῳ παρὰ τῷ κ. Γεωργ. Τζανέτῳ,
Ἐν Σμύρνῃ παρὰ τῷ κ. Δ. Ι. Ἀλευρᾷ Πράκτορι τῆς Ἑταιρίας.
Ἐν Κάρδιφ παρὰ τῷ γραφείῳ Moraitis et Co.

Ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου1908.

Ἐν Ἄνδρῳ τῇ 31 Δεκεμβρίου 1907.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ Διαχειριστὴς τῆς Ἑταιρίας
Δ. Γ. ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Ὁ Ἀρχιλογιστὴς
Ζ. Α. ΒΡΟΝΤΙΣΗΣ

(Δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν ἔγγραφον ἐντολὴν ἐφημερίδων).

ὅπως αὕτη καταβάλῃ δρ. 25 μηνιαίως εἰς τὸν Παπαβασίλειον διὰ λόγους ὑψίστης φιλανθρωπίας. Οἱ κάτοικοι τοῦ Στομίου εἶνε ἄξιοι συγχαρητηρίων διότι διὰ τῆς ἀνδρικῆς των στάσεως ἐπέτυχον λύσιν δικαίαν καὶ ἱκανοποιητικὴν δι' ἑαυτούς τε καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἀποκαταστήσαντες οὕτω τὴν ἁρμονίαν εἰς τὰ ταραγμένα πνεύματα.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

Ὁ Α (εἰς τὸν Β ὁ ὁποῖος ἐφέρθη μαζί του μὲ βαναυσότητα). «Κύριε, θέλετε νὰ σᾶς δανείσω διὰ μίαν ἑβδομάδα ἕνα βιβλίον πραγματευόμενον περὶ τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς;

Ὁ Β. Εὐγνωμονῶ πολὺ διὰ τὴν καλωσύνην σας. Ἀλλὰ μπορεῖτε σεῖς νὰ στερηθῆτε ἑνὸς τέτοιου βιβλίου διὰ τόσες μέρες;

—

Ὁ διευθυντὴς (σὲ μία ἀρθογράφον σαραντάρα). Τὸ ἔργον σας ὑπόσχεται· ἀλλὰ γνωρίζετε, κυρία, ὅτι τὰ καλὰ φιλολογικὰ ἔργα μιᾶς γυναικὸς δύσκολα παρουσιάζονται προτοῦ γίνει τριάντα πέντε ἢ τριάντα ἐτῶν. Λάβετε λίγην ὑπομονὴν καὶ σὲ λίγα χρόνια θὰ γράψετε περίφημα.

Ἡ δεσποινὶς *(ἀναχωροῦσα). Δὲν εἶδα ἀκόμα ἕνα τόσον εὐγενῆ ἄνθρωπον.*

—

Ὁ γιατρὸς *(περιοδεύων). Ἔτσι λοιπὸν γέρο μου, εἶσαι ἑκατὸ χρονῶν. Ποία ἐστάθηκε ἡ δίαιτά σου;*

Ὁ γέρος. *Ἑκατὸ χρόνια δὲ ἔπια ἄλλο τι παρὰ νερό.*

(Ὁ γιατρὸς ἐνθουσιασμένος λαμβάνει σημειώσεις καὶ ἑτοιμάζεται νὰ φύγῃ).

Ὁ γέρος. *Γιατρὲ μὴ φύγεις. Ἔχω καὶ ἄλλον ἀδελφὸν ἑκατὸν δυὸ χρονῶν.*

Ὁ γιατρὸς *(ἀνυπόμονος). Ποῦ εἶναι. . .*

Ὁ γέρος. *Στὸ κρασοπωλειὸ κεῖ πέρα· μὴ κέφυγε ἀπὸ κεῖ μέσα ὅλη τὴ ζωή του;*

Ὁ γιατρός!!!

—

Ἕνας ᾠαγᾶς. *Διὰ νὰ καλοφάγω ἕνα γάλλο ψητὸ στὸ φοῦρνο, πρέπει νἄμαστε δυὸ στὸ τραπέζι.*

Ὁ ᾠίλος *(τοὺ λέγει γελῶν). Δύο στὸ τραπέζι, θαρροῦσα πῶς θἄφθανες μοναχό σου!*

Ὁ ᾠαγᾶς. *Μὰ ναί· δυό· ἐγὼ καὶ ὁ γάλλος.*

—

Ὁ ἄνδρας. *Θὰ φορέσῃς λοιπὸν ἀπόψε τὸ νέο καπέλλο σου στὸ θέατρο;*

Ἡ γυναῖκα. *Ὄχι· στὸν περίπατον· στὸ θέατρο ὁ κόσμος κυττάζει τὴν παράστασιν.*

Ὁ ἄνδρας. *Ἔχεις ἀδικο ψυχή μου· γιατὶ στὸ θέατρο ὅσοι θὰ κάθωνται ὄπισθέν σου δὲν θὰ κυττάζουν ἄλλο τι ἀπὸ τὸ καπέλλο σου.*

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὴν ὁδὸν Ντέκα εἶχε παραχωρηθῆ πρὸ ἐτῶν δικαίωμα δουλείας ἐπὶ ἑνὸς δραμίου ποσίμου ὕδατος εἰς τὴν κ. Ὄρσαν Γούδα διὰ τὴν παρ' αὐτῆς παραχωρηθεῖσαν ἄδειαν διελεύσεως δημοτικῶν σωλήνων ἐπὶ τῆς αὐτόθι ἰδιωτικῆς αὐτῆς ὁδοῦ. Πρὸ ἑξαετίας ὅμως, ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς, τὸ 1 τοῦτο δράμιον ἐγένετο 3 καὶ πλέον διότι, ἐκτὸς τῆς κ. Ὄρσας Γούδα, ἐξακολουθούσης νὰ λαμβάνῃ τὸ ἀνῆκον εἰς αὐτὴν 1 δράμιον, ἐλάμβανον ἀνὰ 1 ἐπίσης δράμιον καὶ οἱ ἀγορασταὶ κ. κ. Γ. Πολυγένης καὶ Μ. Βόγλης. Ἅμα τοῦτο περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς προσεκλήθησαν ἀμφότεροι αὐτῶν καὶ ὁ μὲν κ. Γ. Πολυγένης εὐθὺς συνεμορφώθη πρὸς τὴν δικαίαν ἀξίωσιν τοῦ Δήμου, ὁ δὲ κ. Μ. Βόγλης ἀντὶ τῆς πρὸς τὸ προσῆκον ὑποχρεώσεώς του προτιμᾷ νὰ λιβελλογραφῇ, καταγινόμενος εἰς ψευδεῖς ἀνὰ τὴν δημοσιογραφίαν διατριβάς, χωρὶς ἡ ἐνασχόλησίς του αὕτη νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ τιμήματος τοῦ λαθραίως ληφθέντος ὕδατος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28η Ἰανουαρίου 1908.

(Ἐκ τοῦ Ὑδραυλ. τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων)

Β'. ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ κ. Μ. Βόγλης, ὅσον ἐπιδεξίως ἐλάνθανε λαμβάνων, ὕδωρ, μὴ ἀνῆκον εἰς αὐτὸν καὶ ἐγένετο θανάσιμος ἐχθρὸς τῆς γενομένης ἀποκοπῆς του, τόσῳ ἐκ τοῦ ἐναντίου εἶνε ἔνθερμος ἀλλὰ καὶ ἀδέξιος θιασώτης τῆς περικοπῆς τῶν κειμένων, ἡ ὁποία ἑλληνιστὶ ὀνομάζεται παραχάραξις. Ἕνεκα τῆς σφοδρᾶς ταύτης ἐπιθυμίας του ἔκοψεν εἰς τὸ χθεσινὸν δημοσίευμά του τὴν ἑξῆς περικοπὴν τοῦ συμβολαίου του *«μὲ τὴν παρατήρησιν ὅμως ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου θὰ δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ μέρος αὐτοῦ μετὰ τὸν ἀγοραστὴν ἡ πωλήτρια Ὄρσα Γούδα, διὰ τὴν ὑπολειπομένην ἰδιοκτησίαν της, καὶ ὁ κ. Γ. Πολυγένης, πρὸς ὃν παρεχώρησε διὰ τοῦ ρηθέντος συμβολαίου».*

Αὐτὴ ἡ περικοπή, τὴν ὁποίαν περιέκοψεν ἀφελῶς ὁ κ. Μ. Βόγλης, εἶνε ἡ μάνα, ἡ ὁποία ἔκαμε τὸ ἓν ἀρχικὸν δράμιον τρία δράμια καὶ ἐκόλλησεν ἐπὶ τοῦ δημοτ. σωλῆνος ἀντὶ ἑνὸς ἀρχικοῦ ἰδιωτικοῦ τρεῖς τοιούτους. Συνελήφθη λοιπὸν ἐπ' αὐτοφώρῳ ὁ κ. Μ. Βόγλης καὶ τὸ ὕδωρ λαμβάνων λαθραίως καὶ τὰ κείμενα παραχαράττων λαθραιότερον.

Τὸ Ὑδραυλικὸν Τμῆμα λυπεῖται, ὅτι μὴ δυνάμενον ν' ἀποδεχθῇ τὸν τριπλασιασμὸν τοῦ ἀρχικῶς παραχωρηθέντος μοναδικοῦ σωλῆνος, δὲν δύναται εἰμὴ καὶ τὸ τίμημα τοῦ λαθραίως ληφθέντος ὕδατος νὰ ἀπαιτήσῃ καὶ νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀποκοπὴν τοῦ ὕδατος μέχρι τῆς καταβολῆς του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1908

(Ἐκ τοῦ Ὑδραυλικοῦ Τμήματος τοῦ Δήμου Ἀθηναίων).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ κύριοι μέτοχοι τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν εἰδοποιοῦνται, ὅτι ἐγκριθέντος τοῦ ἰσολογισμοῦ αὐτῆς ὑπὸ τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων, τὸ προσδιορισθὲν διὰ τὴν β' ἑξαμηνίαν τοῦ λήξαντος ἔτους μέρισμα ἐκ δραχ. 5. εἶνε πληρωτέον ἀπὸ τῆς αὔριον 1ης Φεβρουαρίου παρά τε τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ παρὰ τοῖς ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Διὰ τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κυκλοφορούσας μετοχὰς τὸ μέρισμα ἐκκανονίσθη πρὸς φρ. χρ. 4.45, ἡ πληρωμὴ δ' αὐτοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καΐρῳ, Λονδίνῳ, Κωνσταντινουπόλει, Σμύρνῃ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ γενήσεται παρὰ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης, ἐν Παρισίοις δὲ παρὰ τῇ Banque de l'Union Parisienne (rue Chauchat, 7).

Ἀθῆναι, 31 Ἰανουαρίου 1907.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς

Ζ. Κ. Μάτσας

(Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω μόνον διὰ τῶν λαβουσῶν εἰδικὴν παραγγελίαν ἐφημερίδων).

ΕΛΑΦΡΑ ΣΤΗΛΗ

Λύσεις

Λύσεις ἐπιτυχεῖς τοῦ γρίφου τῆς 6ης Ἰανουαρίου μᾶς ἔστειλαν καὶ οἱ ἑξῆς συνδρομηταὶ καὶ ἀναγνῶσται τῆς «Ἀληθείας». (Εὐτυχὲς τὸ Νέον ἔτος).

Κωνστ. Πολυζόπουλος (Ἀγριὰ Βόλου), *Χαρ. Ν. Ζωχιὸς* (Ἅγιοι Δέκα Κερκύρας), *Ἰάκωβος Ἀνδρεάδης* (Κάϊρον), *Εὐάγ. Ἀνδρουλιδάκης* (Κάϊρον), *Γεώρ. Πατζῆς* (Ἀγρίνιον), *Κωνστ. Κ. Ἀναγνωστόπουλος* (Ἀθῆναι μαθ. Λυκείου Διαλησμᾶ) ἐκ Λεβιδίου, ὁ ὁποῖος μᾶς ἔστειλεν ἀεγὰ ὅμως καὶ τὴν λύσιν τῶν μονογραμμάτων τῆς 16ης Δεκεμβρίου *Ἡμέρα—Ζωή*.

Τὸ ὄνομα τῆς ἐκ Πατρῶν Ἀρσακειάδος, ἡ ὁποία ἐβραβεύθη εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῆς 16 Δεκεμβρίου εἶνε Φούλα Γ. Λαΐνη, καὶ ὄχι Λάντα ὡς ἐδημοσιεύθη.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΜΑΣ

Ὑπὸ λίαν αἰσίους οἰωνοὺς καὶ ὑπὸ τὰς θερμοτέρας τῶν πολυπληθῶν συγγενῶν καὶ φίλων εὐχάς, ἐτελέσθησαν ἐν Ἀμαλιάδι οἱ γάμοι τῆς διὰ πολλῶν προτερημάτων πεπροικισμένης θυγατρὸς τοῦ σεβασμίου ἱερέως Θεοδ. Σταυροπούλου, Ἀναστασίας, μετὰ τοῦ λαμπροῦ νέου Ἀριστείδου Γουτοπούλου. Ἡ «Ἀλήθεια» ραίνει τὸ ταιριαστὸ αὐτὸ ζευγάρι μὲ τὰ δροσερὰ ἄνθη τῆς εὐτυχίας καὶ ὀλβιότητος.

—

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ λαμπροῦ φίλου τῆς «Ἀληθείας» Θεοδώρου Ἰω. Λουκοπούλου, ἐμπόρου ἐν Ἀμαλιάδι, μετὰ τῆς ἑλληνοπρεπῶς ἀνεπτυγμένης Δος Δήμητρας Παπαδημητρίου, τελεσθέντας ἐν μέσῳ τῆς εἰλικρινοῦς χαρᾶς τῶν πολλῶν αὐτοῦ φίλων, εἰς τὰς εὐχὰς τῶν ὁποίων ἑνώνει καὶ ἡ «Ἀλήθεια» τὰς ἰδικάς της ὑπὲρ ταχείας στέψεως καὶ πανευδαίμονος βίου.

BAZAR

Εἶνε τὸ Κατάστημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προτιμοῦν αἱ οἰκογένειαι, εὑρίσκουσαι ἐν τούτῳ ἅπαντα τὰ εἴδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς ἤτοι φοντάν, πτὶ φοὺρ, Καραμελλὲ, φρουῦ γλασσὲ, Κέκ, γκατὼ ρούς κλπ. ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν ἐδωδίμων, ἀποικιακῶν, κονσερβῶν κλ. εἰδῶν τουαλέττας ἤτοι σαπώνων ἀρωματικῶν, κολωνιῶν, πουδρῶν κλ. καὶ πολλὰ ἄλλα ψιλικὰ χρήσιμα εἰς τὰς οἰκογενείας. Ἀπάντων ἡ ποιότης εἶνε πρώτης ἐκλογῆς καὶ πωλοῦνται πάντοτε φθηνώτερα ὅλων τῶν ἄλλων Καταστημάτων διότι λόγῳ τῶν εὐθυνοτέρων ἐξόδων του καὶ τῆς μεγάλης συλλογῆς εἶνε εἰς θέσιν ἐπιδιῶκον τὴν μεγάλην κατανάλωσιν νὰ κάμνῃ καὶ μικροτέρας τιμάς. Ἐν τῇ Στοᾷ Ἀρσακείου.

Εἰς τὴν Λυκοποριὰν τῆς Κορινθίας τὸ μέγα ἐμπορικὸν Κατάστημα

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΙΛΙΑ

φιλοπροόδου καὶ δραστηριωτάτου νέου ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον κέντρον τῆς ἐμπορικῆς τοῦ τόπου κινήσεως.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1908

4	Μεγάλα	κέρδη	ἐξ	100.000	ἐκ	400 000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	. .	ἐξ	25.000	ἐξ	100.000	Δραχμῶν
4	Κέρδη	. .	ἐκ	10.000	ἐκ	40,000	Δραχμῶν
12	Κέρδη	. .	ἐκ	5,000	ἐξ	60,000	Δραχμῶν
20	Κέρδη	. .	ἐκ	1,000	ἐξ	20,000	Δραχμῶν
1644	Κέρδη	. .	ἐξ	100	ἐξ	164,400	Δραχμῶν
2312	Κέρδη	. .	ἐκ	50	ἐξ	115,600	Δραχμῶν
4000	ἐν ὅλῳ Κέρδη ἀξίας δραχμῶν.				. . . .	900,000	Δραχμῶν

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27)10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι **μόνον** 500.000 **τετραδράχμων γραμματίων**, ὑπ' ἀριθ. 1— 300,000. **Μόνον οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτίδος, κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην.** Κατόπιν, θὰ ἐκδοθῶσι **μονόδραχμα** γραμμάτια, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὑπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000 θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτίδος καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοί.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ἕκαστον, ἰσχύον διὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς ΔΡΑΧΜΗΝ ΜΙΑΝ ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ:

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1/12 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Διευθύων Τμηματάρχης

Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Πώλησις Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς μὲ προκαταβολὴν Δραχ. 15.

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

4 1/4 %

ΥΑΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἡ «ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ»

Π. Α. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Διασταύρωσις Ἑρμοῦ—Αἰόλου

Προτοῦ προμηθευθῆτε τὰ οἰκιακά σας εἴδη μὴ λησμονεῖτε τὸ Ὑαλοπωλεῖον ἡ «Ὡραία Ἑλλὰς» διευθυνόμενον παρὰ τοῦ γνωστοῦ ρέκτου ὑαλεμπόρου Π. Α. Ἀγγελίδου. Ἐκεῖ θέλετε εὕρει εἰς πλουσίαν συλλογὴν Λάμπες, Δίσκους, Μαχαιροπήρουια, Κουτάλια, σερβίτσια, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐπιτραπέζια εἴδη εἰς εὐθυνοτάτας τιμάς.

Σπεύσατε! — Σπεύσατε!

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚ. ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

Α. ΔΙΑΚΑΚΗ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Δευτέραν *ὥραν 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Τρίτην *ὥραν 7 μ.μ. διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος) Βόλον,* **Θεσσαλονίκην**

Τρίτην *ὥραν 8 μ.μ. διὰ Μονεμβασίαν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Πορτοκάγιον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας καὶ Νησίον.*

Τέταρτην *ὥραν 8 μ.μ. διὰ Σύρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.*

Σάββατον *ὥραν 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.*

Κυριακὴν *ὥραν μεσημβρίαν ἀκριβῶς κατ' εὐθεῖαν δι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.*

Κυριακὴν *ὥραν 8 μ. μ. διὰ Σύρον, Τῆνον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.*

Πρακτορεῖα. *Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Σταδίου 66. Τηλέφωνον 252.— Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη. Τηλέφωνον 94.*

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

PHARMACIE FRANÇAISE

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

31 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ. ΑΡ. ΤΗΛ. 576

Τὸ **τελειότερον** καὶ **πλουσιώτερον** Φαρμακεῖον.

Φάρμακα **γνήσια** τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων.

Ἀποθήκη εἰδικοτήτων (*SPECIALITÉS*) **Γαλλικῶν** καὶ **Ἀγγλικῶν**.

ΥΔΑΤΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ

ΟΛΑ ΤΑ ΝΕΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Πλουσία συλλογὴ θερμομέτρων, Ζωνῶν κοιλίας, Ἐλαστικῶν καλτσῶν, Δεμάτων, Κηλεπιδέσμων, Ἀναστατήρων (*Suspensoirs*), Πτυελήθρων, τεχνητῶν ὀφθαλμῶν καὶ **ὅλων** ἀνεξαιρέτως τῶν εἰδῶν.

Τὸ Φαρμακεῖον πλουτίζεται καθ' ἑκάστην διὰ τῶν νεωτέρων εἰδικοτήτων (*SPECIALITÉS*), νέων φαρμάκων κλπ., διακρίνεται δὲ διὰ τὴν ΑΡΙΣΤΗΝ ποιότητα τῶν φαρμάκων καὶ τὰς

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

ΝΕΟ ΨΩΜΙ

Εἰς τοῦ

ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ

22. — Ὁδὸς Σταδίου — 22.

(Μεγάλη οἰκία Καλαμάρη).

Ψωμὶ ἀφρόπλαστο, εὐῶδες. θρεπτικό, γνησίας γερμανικῆς τέχνης.—Παξιμάδια βανίλλιας, κέϊκ, φραντζόλες. Τέλειον ἐργοστάσιον ἀρτοποιίας πρωτοφανὲς εἰς τὰς Ἀθήνας. —Ἀγνότης καὶ πλοῦτος ὑλικῶν, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, εἰλικρίνεια ὀφθαλμοφανής.

Ὅλαι αἱ οἰκογένειαι ποῦ τρώγουν ψωμὶ ἀγνὸ καὶ ὑγιεινὸ—ὄχι ζυμάρι!—Ὅλα τὰ καλὰ ξενοδοχεῖα εἶνε οἱ φανατικώτεροι πελάται τοῦ Καρούσου, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὁ ἀπαραίτητος γενικῶς ἀρτοδότης τῆς καλλιτέρας Ἀθηναϊκῆς τάξεως.

Ὅλοι καὶ ὅλαι τρώγετε ψωμὶ Καρούσου! — Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 22.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ „ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ„